

**Bestemmingsplan
Nieuwbouw woning Dijk, Grevenbicht**

Gemeente Sittard-Geleen

Born, april 2015

Status: vastgesteld
Kenmerk: 11.114
Auteur(s): mr. K. Tielen
ing. J van Schie

Toelichting

INHOUDSOPGAVE

1.	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Beschrijving planbegrenzing en huidige situatie	4
1.3	Geldend planologisch regime (bestemmingsplan)	6
1.4	Functie en doelstelling van het bestemmingsplan	8
1.5	Leeswijzer	9
2.	Planbeschrijving	10
2.1	Uitgangspunten en doelstellingen van het plan	10
2.2	Planbeschrijving	10
3.	Beleid	12
3.1	Inleiding	12
3.2	Ruimtelijk beleid	12
3.2.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	13
3.2.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	13
3.2.3	Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006	13
3.2.4	POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en Kwaliteitsverbetering	15
3.2.5	Structuurvisie gemeente Sittard-Geleen	16
3.3	Waterbeleid	17
3.3.1	Nationaal Bestuursakkoord Water	17
3.3.2	Nationaal Waterplan	18
3.3.3	Waterwet	18
3.3.4	POL-aanvulling Grensmaas	19
3.3.5	Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006 (POL2006) en Provinciaal Waterplan 2010-2015	20
3.3.6	Beleidsplan Stedelijk Watermanagement	21
3.4	Volkshuisvestingsbeleid	22
3.4.1	Provinciale Woonvisie	22
3.4.2	Verordening Wonen Zuid-Limburg	22
3.4.3	Structuurvisie Wonen Westelijke Mijnstreek	23
3.5	Natuurbescherming / Groenbeleid	24
3.5.1	Natuurbeschermingswet 1998	24
3.5.2	Flora- en faunawet	24
3.5.3	POL-Herziening op onderdelen EHS en de Beleidsregel Mitigatie en Compensatie Natuurwaarden	25
3.6	Cultuurhistorisch beleid	26
3.6.1	Verdrag van Malta, de Wet op de archeologische monumentenzorg en de Monumentenwet 1988	26
3.6.2	Beleidsnota archeologie en monumenten	26
3.7	Verkeersbeleid	27
3.7.1	Nota Parkeernormen Sittard-Geleen	27
4.	Randvoorwaarden en onderzoek	30
4.1	Inleiding	30
4.2	Milieu	30
4.2.1	M.e.r.-beoordeling	30
4.2.2	Bodem	30
4.2.3	Geluid	31
4.2.4	Luchtkwaliteit	32
4.2.5	Milieuzonering	33
4.3	Water	34

4.4 Externe veiligheid	36
4.5 Flora en fauna	38
4.6 Natuur en landschap	39
4.7 Cultuurhistorie en archeologie	40
4.8 Verkeerskundige aspecten	41
4.9 Kabels en leidingen	42
5. Juridische opzet	44
5.1 Planvorm	44
5.2 Planstukken	44
5.3 Toelichting op de planverbeelding	44
5.4 Toelichting op de planregels	45
6. Economische uitvoerbaarheid	50
7. Procedure en overleg	52
7.1 Procedure	52
7.2 Overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening	52
7.3 Tervisielegging ex gemeentelijke inspraakverordening j° afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht	52
7.4 Tervisielegging en naar voren brengen zienswijzen ex art. 3.8 Wet Ruimtelijke ordening j° afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht	52
Ingebonden bijlagen	54
Bijlage 1: Initiële toetsing planvoornemen	54
Bijlage 2: Nota Inspraak en Vooroverleg voorontwerpbestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht'	56

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

Vanwege de uitvoering van het Grensmaasplan, een plan ter verkleining van het overstromingsrisico daar waar de rivier de Maas de grens vormt met België, is het noodzakelijk een bestaande woning aan de Dijk nr. 50 te Grevenbicht (gemeente Sittard-Geleen) te verplaatsen. Ter plaatse van de huidige woning zal door middel van ontgronding ruimte worden geboden aan de (nieuwe) uiterwaard van de Maas. Concreet betekent dit dat de betreffende woning zal worden afgebroken, en dat ten zuiden van de huidige woninglocatie een vervangende woning zal worden opgericht. Deze toekomstige woning zal zich binnen de (eveneens als gevolg van het Grensmaasproject) te verleggen dijkkring langs de Maas bevinden.

In het bestemmingsplan Grensmaas is de huidige woning aan de Dijk nr. 50 wegbestemd. De betrokken partijen bij de uitvoering van het Grensmaasproject (Provincie, Rijkswaterstaat, de gemeente, het waterschap en het consortium Grensmaas) hebben in het verleden afgesproken de mogelijkheid voor een vervangende woning in de directe omgeving van de te slopen woning te onderzoeken. De eigenaar van de betreffende woning heeft indertijd bij deze partijen erop aangedrongen om bij dit onderzoek een perceel te betrekken dat reeds in zijn eigendom is dat en op korte afstand van zijn huidige woning is gelegen. Dit betreft een perceel gelegen tussen de onverharde weg Op den Braemert en de toekomstig te verleggen kade ter hoogte van de woning Dijk nr. 42. Het perceel ligt globaal op een afstand van 40 meter t.o.v. de huidige woning Dijk nr. 50.

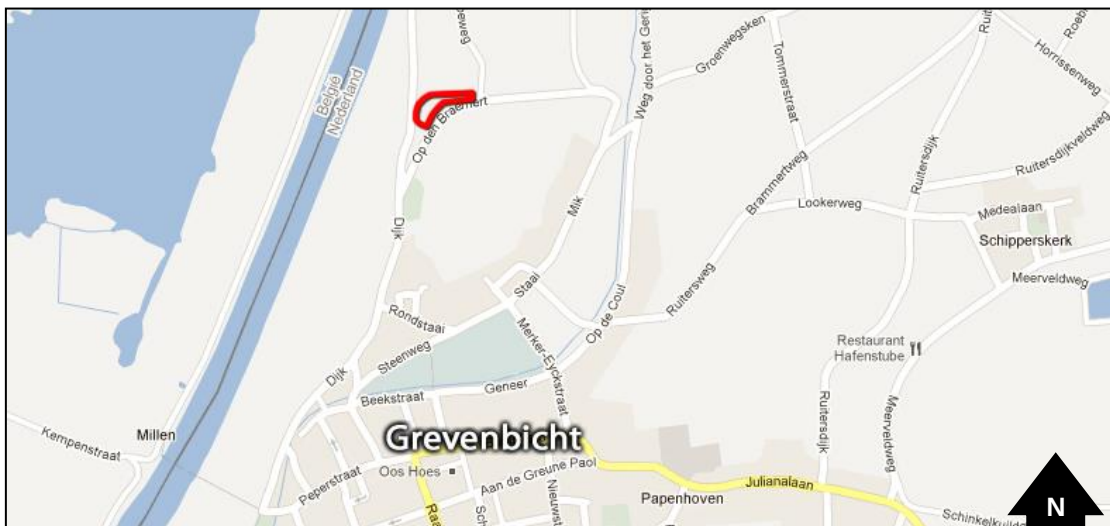
In beginsel betreft het hier de (her)bouw van een burgerwoning in het buitengebied. Het provinciale en gemeentelijke omgevingsbeleid laat dit niet zonder meer toe. Echter, vanwege enerzijds het grote belang van het Grensmaasproject en de als gevolg daarvan vereiste sanering van de huidige woning aan de Dijk nr. 50, en anderzijds de beschikbaarheid van een perceel in de directe nabijheid van andere burgerwoningen, dient in onderhavig geval een meer genuanceerde afweging te worden gemaakt. Mede afgezet tegen de impact van de sloop van de betreffende woning voor betrokkene en het feit dat op de nieuwe locatie de realisatie van een in de omgeving passende vervangende woning mogelijk is, hebben de hiervoor genoemde partijen erkend dat in alle redelijkheid deze locatie planologisch aanvaardbaar is. Daarnaast heeft bij deze keuze een rol gespeeld dat het waterschap, de instantie belast met de belangen vanuit de waterkering e.d., de nieuwbouwlocatie ondersteunt. Uit nader onderzoek is namelijk gebleken dat de nieuw aan te leggen waterkering op deze locatie aan de daaraan te stellen functionele eisen kan voldoen in combinatie met de bouw van een woning ter plekke.

De gewenste woningverplaatsing en de hiermee gepaard gaande geprojecteerde dijkverlegging zijn in strijd met de ter plekke geldende bestemmingsplanbepalingen en zullen pas kunnen worden verwezenlijkt nadat ten behoeve van het initiatief een nieuw bestemmingsplan is vastgesteld. Deze bestemmingsplanherziening betreft een zogenaamd postzegelplan, waarmee de in het plangebied beoogde ontwikkelingen positief zullen worden bestemd. De term postzegelplan duidt in dit geval op een bestemmingsplan dat wordt vastgesteld om een concreet bouwplan of een concrete gebruiksbehoefte mogelijk te maken. Voorliggend bestemmingsplan kent derhalve een sterk projectmatig karakter.

De stedenbouwkundige en programmatische uitgangspunten van het plan, alsmede de verschillende randvoorwaarden waarmee bij de planontwikkeling rekening dient te worden gehouden, zullen in de volgende hoofdstukken van deze plantoelichting nader worden toegelicht.

1.2 Beschrijving planbegrenzing en huidige situatie

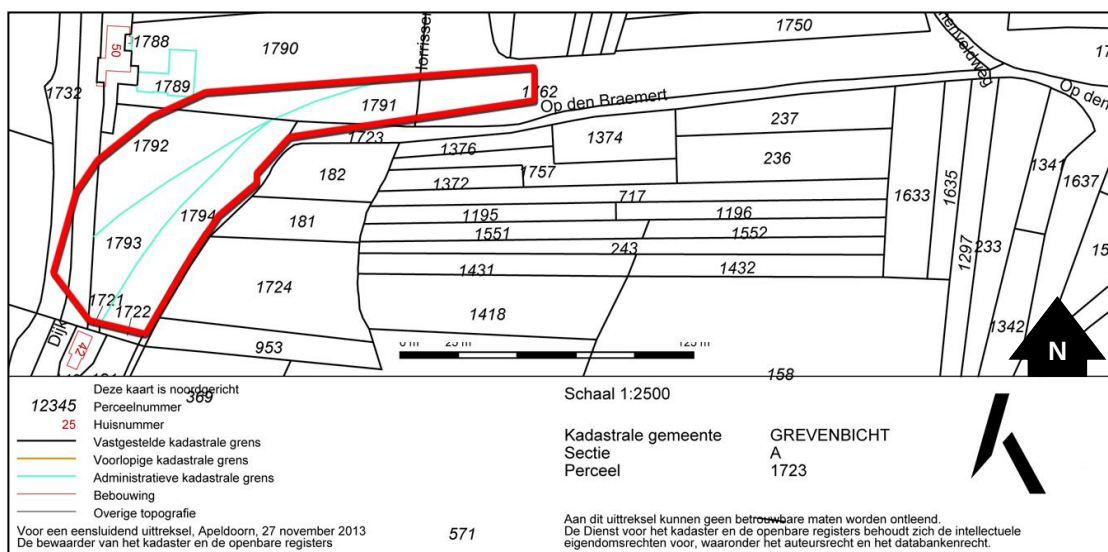
Het plangebied is gelegen tussen de Dijk en de Op den Braemert, op circa 250 meter ten noorden van de bebouwde kom van Grevenbicht. In onderstaande afbeelding is de topografische ligging van het plangebied weergegeven.

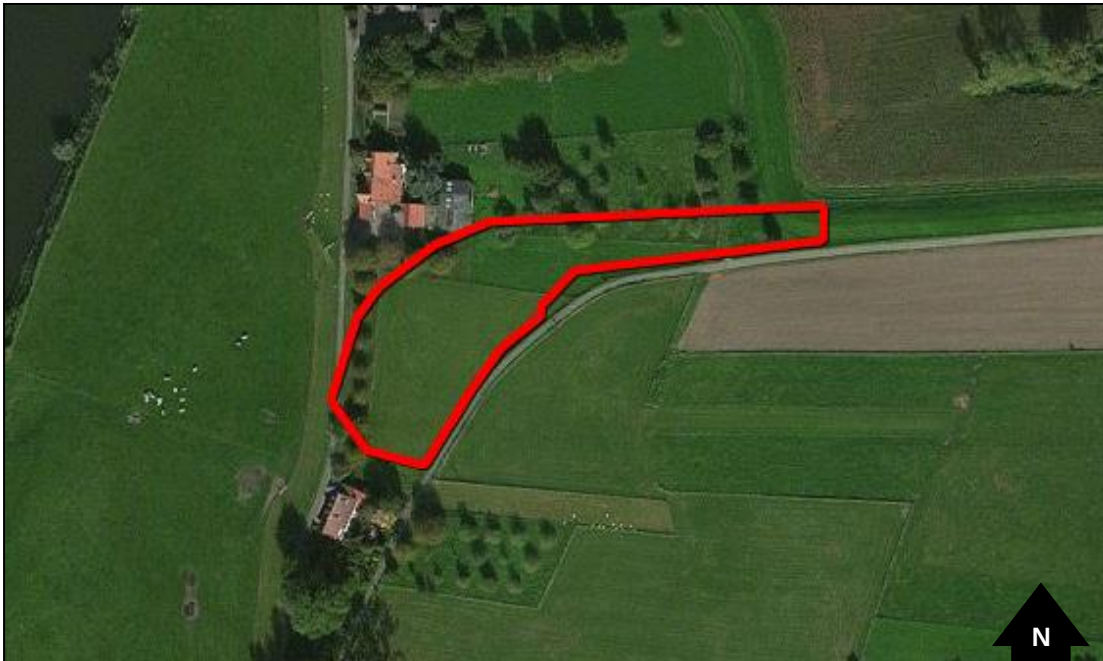
Figuur 1.1: topografische ligging plangebied

De betreffende gronden zijn kadastraal bekend als nummers 1723 (deels), 1732 (deels), 1762 (deels), 1735 (deels), 1762 (deels), 1790 (deels), 1791, 1793 en 1794, sectie A van de kadastrale gemeente Grevenbicht. Aan de zuidzijde wordt het plangebied begrensd door het woonperceel Dijk 42. De Op den Braemert begrenst het plangebied aan de oostelijke zijde. De noordelijke en westelijke plangrenzen worden gevormd door de contouren van het nieuw aan te leggen dijklichaam, en zijn als zodanig niet herkenbaar in het landschap aanwezig.

Het totale oppervlak van het plangebied bedraagt ca. 7.250 m². In de huidige situatie is het plangebied grotendeels in gebruik als begraasde weide / grasland. Langs de noordelijke grens is een deel van het plangebied in gebruik als hoogstamboomgaard. De oostelijke punt van het plangebied strekt zich uit over het huidige dijklichaam (met bijbehorend talud). In de hierna volgende figuur 1.2 is de kadastrale ligging van het plangebied weergegeven. Figuren 1.3 tot en met 1.5 bevatten enkele (lucht)foto's van het plangebied.

Figuur 1.2: kadastrale ligging plangebied

Figuur 1.3: luchtfoto plangebied

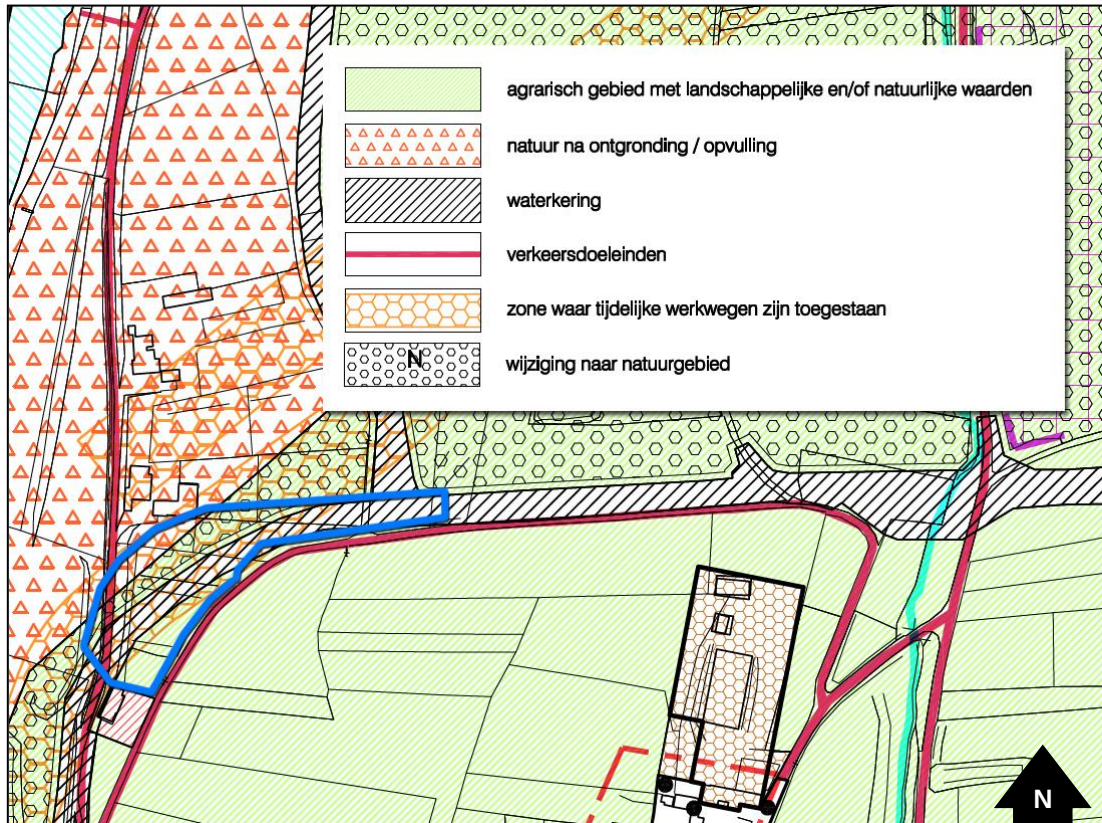
Figuren 1.4 en 1.5: zicht op het plangebied, vanaf respectievelijk de Op den Braemert en de Dijk

Het plangebied is gelegen ten noorden van de kern Grevenbicht. Ten westen van het plangebied zijn de Maas en bijbehorende uiterwaarden gelegen. Ten noorden en oosten van het plangebied strekt het buitengebied van de gemeente Sittard-Geleen zich uit. Dit gebied heeft hoofdzakelijk een landelijk en agrarisch karakter. Het grondgebruik in deze omgeving bestaat dan ook voornamelijk uit agrarische bouwlanden met bijbehorende bedrijfsbebouwing, bosschages en overige landschapselementen. Het landelijke karakter van deze omgeving, en de hier middels het vigerende bestemmingsplan 'Grensmaas' (zie verder paragraaf 1.3) geprojecteerde landschappelijke herinrichting en natuurontwikkeling, worden door onderhavig planvoornemen niet aangetast.

1.3 Geldend planologisch regime (bestemmingsplan)

De gronden waarop het plan betrekking heeft, zijn gelegen in het gebied waarop het bestemmingsplan 'Grensmaas' van toepassing is. Dit bestemmingsplan is door de raad van de gemeente Sittard-Geleen vastgesteld op 6 september 2007 en goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Limburg op 18 december 2007. De betreffende gronden kennen de

bestemmingen 'Agrarisch gebied met landschappelijke en/of natuurlijke waarden', 'Natuur na ontgronding / opvulling', 'Waterkering' en 'Verkeersdoeleinden'. Daarnaast zijn aan het plangebied de aanduidingen 'zone waar tijdelijke werkwegen zijn toegestaan' en 'wijziging naar natuurgebied' toegekend.

Figuur 1.6: uitsnede bestemmingsplan 'Grensmaas' - Plankaart A: Bestemmingen

AGRARISCH GEBIED MET LANDSCHAPPELIJK EN/OF NATUURLIJKE WAARDEN (ARTIKEL 6)

De voor 'Agrarisch gebied met landschappelijke en/of natuurlijke waarden' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor:

- behoud en/of herstel van de aldaar voorkomende dan wel daaraan eigen landschappelijke, bodemkundige, cultuurhistorische, natuurlijke waarden en/of ter bescherming van de waarden van het aangrenzende natuurgebied en/of ter bescherming van het aangrenzende bosgebied;
- duurzaam agrarisch grondgebruik;
- extensief recreatief medegebruik;
- grinddrempels en -ruggen.

De binnen deze bestemming gelegen gronden zullen deels in gebruik worden genomen als woonperceel, en deels worden heringericht als dijklichaam. Dit beoogd gebruik is niet in overeenstemming met de doeleindenomschrijving van de bestemming 'Agrarisch gebied met landschappelijke en/of natuurlijke waarden'.

NATUUR NA ONTGRONDING/OPVULLING (ARTIKEL 7)

De voor 'Natuur na ontgronding/opvulling' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor:

- natuurontwikkeling;
- de winning, verwerking en transport van oppervlaktedelfstoffen;

- kleiberging;
- grinddrempels en -ruggen.

De binnen deze bestemming gelegen gronden zullen worden heringericht als dijklichaam. Dit is niet in overeenstemming met doeleindenomschrijving van de bestemming 'Natuur na ontgronding/opvulling'.

WATERKERING (ARTIKEL 11)

De voor 'Waterkering' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor:

- directe en indirecte kering van het water;
- de bescherming, het beheer en het onderhoud van de waterkering waarbij kleischermen en kwelvoorzieningen ten behoeve van de kering van water deel uitmaken van de waterkering.

De nieuw op te richten woning is geprojecteerd binnen deze bestemming. De gronden zullen derhalve deels in gebruik genomen worden als woonperceel. Daarnaast zullen de binnen deze bestemming gelegen gronden deels worden heringericht als dijklichaam. De oprichting van een woning en het gebruik van de gronden ten behoeve van woondoeleinden is niet passend binnen de doeleindenomschrijving en bouwregels van de bestemming 'Waterkering'.

VERKEERSDOELEINDEN (ARTIKEL 23)

De voor 'Verkeersdoeleinden' aangewezen gronden zijn (onder andere) bestemd voor:

- verkeersdoeleinden en parkeervoorzieningen;
- doeleinden van openbaar nut;
- groenvoorzieningen zoals tussenbermen.

De binnen deze bestemming gelegen gronden zullen worden heringericht als dijklichaam. Omdat aan de binnen deze bestemming gelegen gronden tevens de bestemming 'Waterkering' is toegekend, is het hier beoogde gebruik in overeenstemming met de vigerende bestemmingsregels.

RESUMÉ

De in het plangebied voorgenomen woningbouwontwikkeling en verplaatsing van de (geprojecteerde) waterkering is strijdig met een aantal regels uit het vigerende bestemmingsplan. Het bestemmingsplan 'Grensmaas' bevat geen wijzigings- of afwijkingsmogelijkheden met gebruikmaking waarvan de gewenste ontwikkelingen kunnen worden gerealiseerd. Ten behoeve van het planvoornemen zal derhalve een nieuw bestemmingsplan moeten worden vastgesteld.

1.4 Functie en doelstelling van het bestemmingsplan

Het bestemmingsplan vormt bij uitstek het instrument voor de gemeentelijke ruimtelijke ordening. In een bestemmingsplan wordt het ruimtelijk beleid van de gemeente vertaald. Het vormt daarmee een beleidsstuk waarin alle bij het gebruik van de grond betrokken belangen worden gecoördineerd ten behoeve van een zo doelmatig mogelijke indeling en verantwoord gebruik van grond en opstallen.

Voorliggend bestemmingsplan, waarmee een deel van het bestemmingsplan 'Grensmaas' wordt herzien, heeft een duidelijk ontwikkelingsgericht karakter. Het plan is erop gericht de planologisch-juridische basis te bieden voor een woningverplaatsing en aanpassing van een (geprojecteerde) waterkering aan de Dijk te Grevenbicht. Dit bestemmingsplan kan worden getypeerd als een gedetailleerd bestemmingsplan met een beperkte flexibiliteit. De gedetailleerde bestemmingswijze draagt zorg voor het stellen van de condities waaraan de in het plangebied voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen moeten voldoen. Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de behoefte aan rechtszekerheid voor mogelijke belanghebbenden.

1.5 Leeswijzer

Het bestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht' bestaat naast deze plantoelichting uit de volgende stukken:

- de dataset met kenmerk NL.IMRO.1883.DijkGrevenbicht-VA01, welke ten behoeve van de digitale uitwisselbaarheid van voorliggend plan is opgebouwd conform de RO standaarden 2012;
- de analoge planverbeelding (schaal 1: 1.000);
- de planregels.

In voorliggende toelichting van het bestemmingsplan worden de aan het plan ten grondslag liggende uitgangspunten en randvoorwaarden beschreven. Hoofdstuk 2 bevat een uitgebreide omschrijving van het planvoornemen. In hoofdstuk 3 wordt het bestemmingsplan getoetst aan het relevante Rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid. Vervolgens komen in hoofdstuk 4 de diverse milieuaspecten en overige randvoorwaarden welke met de planontwikkeling samenhangen aan bod. In hoofdstuk 5 wordt de juridische opzet van het bestemmingsplan toegelicht. Hoofdstuk 6 bevat een onderbouwing van de economische uitvoerbaarheid. In het afsluitende hoofdstuk 7 wordt de te volgen procedure beschreven.

2 PLANBESCHRIJVING

2.1 Uitgangspunten en doelstellingen van het plan

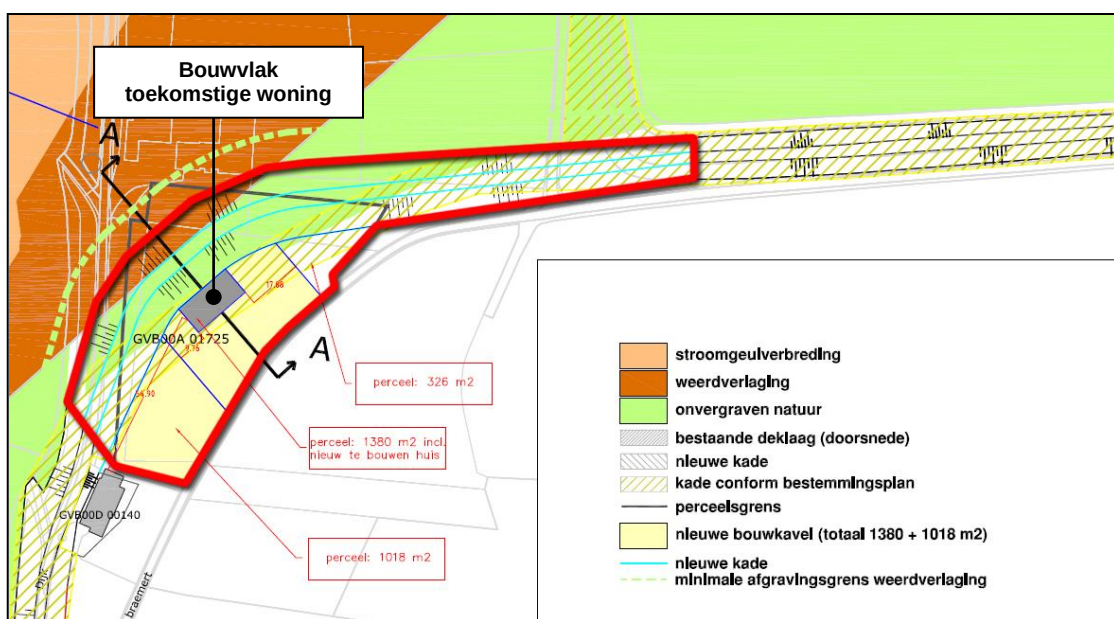
De Grensmaas is het onbevaarbare deel van de Maas, dat ten noorden van Maastricht begint en stroomafwaarts loopt tot aan Roosteren. Ter bescherming tegen hoogwater wordt in het kader van het Grensmaasproject de stroomgeul van dit deel van de Maas verbreed, en worden de uiterwaarden verlaagd. De rivier krijgt meer ruimte en dat zorgt bij hoogwater voor tot een meter lagere waterstanden. Tegelijkertijd levert de verruiming van de rivier een meer afwisselend landschap op. Er ontstaan natte en droge stukken, waar meer plant- en diersoorten kunnen leven dan nu. De natuur krijgt in een gebied van ongeveer 1.000 hectare vrij spel om zich te ontwikkelen.

Ten behoeve van de uitvoering van het Grensmaasproject is in 2007 door de raad van de gemeente Sittard-Geleen het bestemmingsplan 'Grensmaas' vastgesteld. In dit bestemmingsplan zijn onder andere de beoogde geulverbreding en weerdverlaging van de Maas, alsmede de hiervoor benodigde aanpassingen aan de diverse waterkeringen, planologisch-juridisch vastgelegd. Ter hoogte van de kern Grevenbicht maakt de te verleggen dijkkring onderdeel uit van dijkkring 84, zoals opgenomen in Bijlage 1A van de Waterwet (zie ook paragraaf 3.3.3). Na verlegging van deze dijkkring zal de huidige woning aan de Dijk nr. 50 buiten de betreffende waterkering en in de nieuwe uiterwaard van de Maas komen te liggen. Na ontgronding zal in dit gebied ruimte worden geboden aan nieuwe natuur. Om deze reden zal deze huidige woning worden verplaatst. Door de gewenste situering van de nieuwe woning, en door de huidige ontwerprichtlijnen voor dijklichamen, is het noodzakelijk het ontwerp van het op grond van het bestemmingsplan 'Grensmaas' geprojecteerde (en dus positief bestemde) dijklichaam (beperkt) aan te passen.

2.2 Planbeschrijving

Het planvoornemen behelst de oprichting van een nieuwe woning en de verlegging van een reeds op grond van het bestemmingsplan 'Grensmaas' geprojecteerd en bestemd dijklichaam.

Zoals aangegeven in hoofdstuk 1 is de situering van de toekomstige woning en de verlegging van de dijk afgestemd met de diverse betrokken belanghebbenden (zie verder ook hoofdstuk 3). In onderstaande figuur 2.1 is de toekomstige inrichting van het plangebied weergegeven.

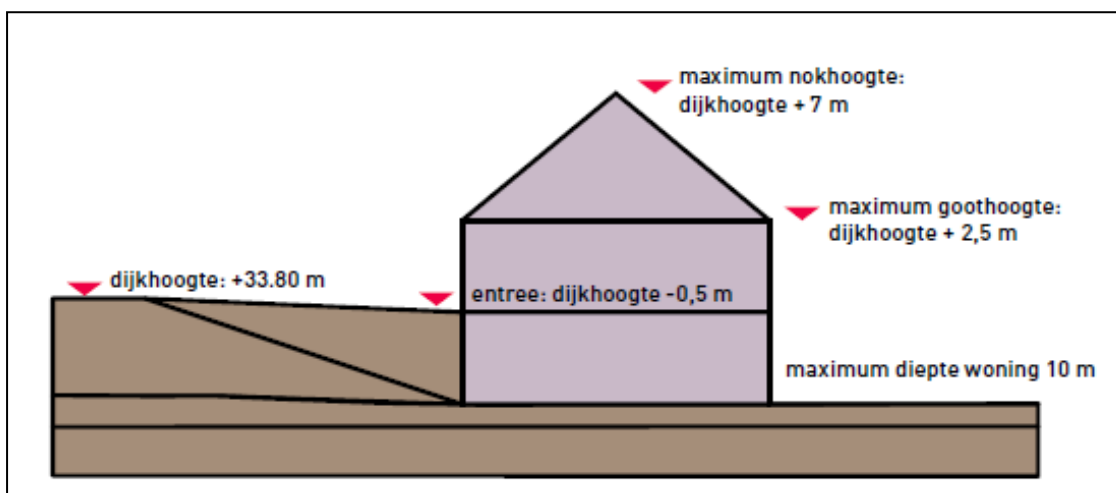

Figuur 2.1: toekomstige inrichting plangebied

Diagram illustrating a cross-section of a construction site. The diagram shows a slope with a 1:3 ratio, a house (woonhuis), and various elevation points. Key features include:

- Huidig maaiveld** (Current ground level): Indicated by a green line.
- max. maatgevende ws +32.30** (Maximum controlling water level): Indicated by a blue line.
- ontgraving** (Excavation): Indicated by a blue line.
- onderkant dekgrond** (Bottom of fill ground): Indicated by a dashed line.
- kleikoffer h= 1,0m** (Clay box height = 1.0m): Indicated by a vertical dimension.
- aanvulling** (Fill): Indicated by a hatched area.
- woonhuis** (House): A building structure shown on the right.
- Elevations:**
 - $+30.50$ (at the base of the slope)
 - $+33.89$ (at the top of the slope)
 - $+29.50$ (at the bottom of the excavation)
- Dimensions:**
 - 33.71 (total horizontal distance)
 - 10.00 (horizontal distance from the left boundary to the start of the slope)
 - 5.00 (horizontal distance from the top of the slope to the house)

In dit kader heeft de gemeente Sittard-Geleen ten aanzien van de toekomstige woning enkele stedenbouwkundige randvoorwaarden opgesteld, welke zijn verankerd in onderhavig bestemmingsplan. De ligging van de toekomstige woning is reeds aangeduid in figuur 2.1: de beoogde woning zal op ruime afstand (ca. 50 meter) van de ten zuiden van het plangebied aan de Dijk 42 gelegen woning worden opgericht. De maximaal toegestane bouwmassa van de toekomstige woning is weergegeven in figuur 2.3.

De bouwregels van een bestemmingsplan mogen slechts bepalingen van stedenbouwkundige aard bevatten. Voor de toekomstige woning is thans nog geen architectonisch ontwerp opgesteld. Het toekomstige architectonisch ontwerp van de op te richten woning zal bij de aanvraag voor de omgevingsvergunning worden getoetst aan de redelijke eisen van welstand. Op deze wijze wordt een zorgvuldige inpassing van de toekomstige woning gegarandeerd.

3 BELEID

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de verschillende ten aanzien van het planvoornemen relevante beleidsaspecten behandeld. Dit betreft zowel het beleid van centrale als decentrale overheden. Het beleid van rijk, provincie en regio vormt het raamwerk waarbinnen het gemeentelijk beleid gestalte heeft gekregen. De verschillende beleidsstukken tezamen behelzen het beleidskader waarbinnen voorliggend bestemmingsplan moet passen.

Het relevante beleid zal per beleidsthema worden beschreven. Aan bod komen achtereenvolgens het relevante ruimtelijke beleid, waterbeleid, volkshuisvestingsbeleid, natuurwetgeving, cultuurhistorisch beleid en verkeersbeleid.

3.2 Ruimtelijk beleid

3.2.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR, opgesteld door het ministerie van Infrastructuur en Milieu) behelst een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in Nederland en vormt de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. De SVIR vervangt verschillende beleidsdocumenten, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit en de Structuurvisie voor de Snelwgomgeving.

In de Structuurvisie stelt het Rijk heldere ambities voor Nederland in 2040, welke inspelen op de (inter)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen. Het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid wordt ingezet voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Ten aanzien van deze opgaven zijn drie hoofddoelen geformuleerd:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid, waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving, waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het Rijk brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij diegene die het aangaat (burgers en bedrijven) en laat meer over aan gemeenten en provincies ('decentraal, tenzij...'). Dit betekent minder nationale belangen en eenvoudiger regelgeving. Wanneer rijksdoelen en nationale belangen raken aan regionale opgaven, vraagt dit echter om heldere taakverdeling en samenwerkingsafspraken tussen de betrokken overheden. Een rijksverantwoordelijkheid kan bijvoorbeeld aan de orde zijn indien een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingsmacht van provincies en gemeenten overstijgt.

Het plangebied ligt in de MIRT-regio Brabant en Limburg. Tot de opgaven van nationaal belang voor dit gebied gelden (onder andere) de versterking van de primaire waterkeringen (hoogwaterbeschermingsprogramma) en het samen met decentrale overheden uitvoeren van de gebiedsgerichte deelprogramma's Zuidwestelijke Delta, Rijnmond-Drechtsteden en Rivieren van het Deltaprogramma. Daarnaast is het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) Ecologische Hoofdstructuur (EHS) benoemd als nationaal belang.

Middels voorliggend bestemmingsplan wordt in het kader van het Grensmaasproject een bestaande woning verplaatst. Door het Grensmaasproject wordt de wateroverlast in een brede zone rond de Maas beperkt en wordt ruimte geboden voor spontane natuurontwikkeling binnen de projectgrenzen. Middels het ontgraven van de gronden in het stroomvoerend

rivierbed ten behoeve van de winning van grind wordt de bergingscapaciteit van de Maas verruimd. Bovendien worden nieuwe natuuroevers aangelegd. Onderhavig planvoornemen draagt, als onderdeel van het Grensmaasproject, derhalve bij aan de borging van bovengenoemde nationale belangen (waterveiligheid en de ontwikkeling van natuur).

Naast de drie hoofddoelen voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland is het Rijk verantwoordelijk voor een goed systeem van ruimtelijke ordening. Om een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte te bevorderen, wordt een ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Dat betekent: eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling, vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt. Mocht nieuwbouw echt nodig zijn, dan gaat de voorkeur uit naar een plek die (in de toekomst) bereikbaar is via verschillende vervoerswijzen.

In onderhavig geval is er sprake van een actuele behoefte: in het kader van het Grensmaasproject dient de bestaande woning aan de Dijk nr. 50 verplaatst te worden. Gelet op het specifieke karakter (kwaliteit) van de huidige woninglocatie en de natuurontwikkeling welke ter plaatse van deze locatie zal plaatsvinden, is het noodzakelijk noch wenselijk de vervangende woning in het stedelijk gebied van de gemeente Sittard-Geleen te realiseren. In overleg met de diverse belanghebbenden is de situering van de nieuwe bouwkavel bepaald (optimale inpassing). De voorkeur voor een multimodaal bereikbare locatie is gelet op het kleinschalige karakter van de voorgenomen ontwikkeling in deze van ondergeschikt belang.

Gelet op bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het planvoornemen past binnen de duurzaamheidsladder zoals opgenomen in artikel 3.1.6 Bro.

3.2.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden.

Voor de nationale belangen die kaderstellend zijn voor besluiten van gemeenten zijn in het Barro regels opgenomen die direct het bestemmingsplan en daarmee gelijk te stellen besluiten betreffen. Zij strekken ertoe dat de nationale ruimtelijke afweging, die door het kabinet in samenspraak met de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal is gemaakt, bij besluitvorming over bestemmingsplannen wordt gerespecteerd.

Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken.

In oktober 2012 is het besluit aangevuld met bepalingen omtrent de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, de ecologische hoofdstructuur (EHS), de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer.

Op onderhavig bestemmingsplan zijn geen van deze bepalingen van toepassing.

3.2.3 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006 (laatst geactualiseerd in 2011) vormt, als integraal plan, het streekplan, het waterhuishoudingplan en het milieubeleidsplan van de Provincie Limburg. Tevens bevat het de hoofdlijnen van het provinciaal verkeers- en

vervoersplan en vormt het een economisch beleidskader op hoofdlijnen, voor zover het de fysieke elementen daarvan betreft. Tot slot vormt het POL2006 een welzijnsplan op hoofdlijnen, voor zover het de fysieke aspecten van zorg, cultuur en sociale ontwikkeling betreft.

Het POL2006 is sinds de vaststelling in 2006 waar nodig geactualiseerd. De meest recente actualisatie stamt uit 2011. De tussentijds verschenen POL-aanvullingen en herzieningen zijn opgenomen in de tekst en op de kaartbeelden verwerkt. In december 2014 zal naar verwachting een nieuw Provinciaal Omgevingsplan worden vastgesteld.

Hoofddoel van het provinciale omgevingsbeleid is het tot stand brengen van de kwaliteitsregio Limburg: een regio die de kwaliteit van leven en leren, en van wonen en werken centraal stelt en die stevig is ingebed in internationaal verband. Zowel ondergrond (bodem, water), netwerken (wegen, spoorwegen, waterwegen, leidingen) als ruimtegebruikspatroon (wonen, werken, voorzieningen, landbouw, natuur) zijn bepalend voor de kwaliteiten en ontwikkelingsmogelijkheden van de provincie. Zij vormen de basis voor een gebiedsgerichte aanpak. In deze aanpak worden verschillende beleidsniveaus onderscheiden: stedelijke gebieden naast landelijke gebieden, en daarop voortbordurend een gedetailleerder onderscheid tussen twaalf beleidsperspectieven.

Op de POL2006 perspectievenkaart (kaart 1) is het plangebied hoofdzakelijk gelegen in beleidsperspectief 1 'Ecologische Hoofdstructuur'. Een marginaal oppervlak is gelegen in perspectief 2 'Provinciale Ontwikkelingszone Groen' (zie figuur 3.1).

Figuur 3.1: uitsnede POL perspectievenkaart

ECOLOGISCHE HOOFDSTRUCTUUR

De Ecologische Hoofdstructuur omvat bestaande bos- en natuurgebieden, te ontwikkelen nieuwe natuur- en beheersgebieden, ecologisch water en beken met een specifiek ecologische functie (SEF-beken). In dit perspectief liggen de bijzondere natuurgebieden, zoals Nationale Parken, Natuurbeschermingswetgebieden, waardevolle bossen en de gebieden die zijn aangewezen (of aangemeld) als Vogel- en Habitatrichtlijngebied. Het gaat in alle gevallen om gebieden van nationale of Europese betekenis. De EHS maakt onderdeel uit van de Ruimtelijke Hoofdstructuur volgens de (voormalige) Nota Ruimte. Binnen de EHS komen hier en daar op bestemmingsplanniveau andere bestemmingen en functies voor variërend van infrastructuur, landbouwgronden tot militaire terreinen, woningen en toeristische voorzieningen e.d.

Het provinciaal beleid voor de EHS is gericht op het beschermen en realiseren van deze samenhangende robuuste structuur van grotere natuur- en bosgebieden en de verbindingen daartussen. Voor ontwikkelingen die de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden aantasten of de nagestreefde natuurontwikkeling belemmeren geldt een 'nee, tenzij' regime. In paragraaf 3.3.3 en in hoofdstuk 4 worden de gevolgen van de ligging van het plangebied in en nabij onderdelen van de EHS nader toegelicht.

PROVINCIALE ONTWIKKELINGSZONE GROEN

De Provinciale Ontwikkelingszone Groen (de zogenaamde POG) vormt samen met de EHS de ecologische structuur in Limburg. Anders dan de EHS omvat de POG vooral landbouwgebieden (als buffer rond de EHS), delen van steile hellingen met veel natuur, en ecologische verbindingzones. Het beleid in de POG is gericht op het versterken en ontwikkelen van natuur- en landschapswaarden. Binnen de POG geldt in principe een ontwikkelingsgerichte basisbescherming: behoud en ontwikkeling van natuur- en landschapswaarden zijn richtinggevend voor nieuwe ontwikkelingen in dit perspectief. Indien van bestaande en gerealiseerde bos-, natuur- en landschapswaarden in de POG de wezenlijke kenmerken en waarden aangetast worden, is de provinciale beleidsregel mitigatie en compensatie natuurwaarden van toepassing. In paragraaf 3.3.3 en in hoofdstuk 4 zal verder op deze aspecten worden ingegaan.

3.2.4 POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering

Provinciale staten van de Provincie Limburg hebben op 18 december 2009 de POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering¹ vastgesteld. Als gevolg van de vaststelling van deze POL-aanvulling zijn de POL-aanvulling Ruimte voor ruimte Zuid-Limburg (2004), de POL-uitwerking BOM+ (2004), en de POL-aanvulling Contourenbeleid Limburg (2005) (m.u.v. de Atlas met contouren voor Zuid-Limburg respectievelijk Noord- en Midden-Limburg) komen te vervallen.

De POL-aanvulling omvat een aantal beleidsaanpassingen, die zich concentreren rond de drie in de titel van de aanvulling benoemde thema's. De volgende doelen worden daarbij (onder andere) nagestreefd:

- provinciale regie en sturing op woningvoorraadontwikkeling;
- selectieve provinciale sturing op verstedelijkingsprocessen;
- ruimte voor nieuwe clusters van bebouwing in landelijk gebied ('nee, tenzij');
- selectieve provinciale sturing op gebiedsontwikkelingen;
- verankeren en overdragen van het Limburgs Kwaliteitsmenu.

Ten aanzien van de provinciale sturing op de woningvoorraad wordt opgemerkt dat, met in acht name van de verschillen tussen Zuid- en Midden- en Noord-Limburg, ingezet wordt op de ontwikkeling en transformatie van de bestaande woningvoorraad, met als doel een adequate woningvoorraad afgestemd op de krimpende bevolkingsomvang (tot 2030). Voor Zuid-Limburg wordt in de periode tot 2030 een afname van per saldo ca. 16.000 woningen verwacht, waarvan vijf procent in het landelijk gebied wordt geëffectueerd. Voor Noord- en Midden-Limburg zal de woningvoorraad eerst nog licht toenemen en zich daarna stabiliseren. Een en ander betekent dat de opgave ten aanzien van de woningvoorraad zich op kwaliteit zal focussen. Vraaggestuurd bouwen en herstructureren/transformeren vormen belangrijke instrumenten om de woningvoorraad in balans te krijgen en de effecten van krimp voor te zijn. De herstructureringsopgave zal primair door de direct betrokken verhuurders, eigenaren, gemeenten en lokale organisaties moeten worden uitgevoerd.

¹ Provincie Limburg (juni 2009), *Ontwerp POL-aanvulling. Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering*. Maastricht.

De provinciale regie en sturing op de woningvoorraadontwikkeling is nader uitgewerkt in de Verordening Wonen Zuid-Limburg en de Provinciale Woonvisie 2010-2015. Deze worden verder toegelicht in paragraaf 3.4.

LIMBURGS KWALITEITSMENU

In de POL-aanvulling wordt eveneens ingezet op een kwaliteitsslag ten aanzien van de instrumenten zoals deze ten behoeve van het thema kwaliteitsverbetering reeds door de provincie zijn ontwikkeld. Hierbij kan gedacht worden aan de Ruimte voor Ruimte regeling, de BOM+ regeling en het VORM beleid. Deze instrumenten zijn in de POL-aanvulling Verstedelijking, gebiedsontwikkeling en kwaliteitsverbetering samengebracht onder één noemer, te weten het Limburgs Kwaliteitsmenu. Doel van het Limburgs Kwaliteitsmenu is om gemeenten en Provincie een instrumentarium in handen te geven om noodzakelijke of wenselijke ontwikkelingen in het buitengebied te kunnen combineren met gewenste kwaliteitsverbetering van datzelfde buitengebied. Om dit doel te bereiken dienen gemeenten het kwaliteitsmenu op gemeentelijk niveau uit te werken en in het gemeentelijke beleid, de structuurvisie, vast te leggen.

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sittard-Geleen heeft echter op 3 oktober 2011 besloten om geen gemeentelijk kwaliteitsmenu vast te stellen waarmee het ontwikkelingen in het buitengebied mogelijk worden gemaakt. De gemeente Sittard-Geleen is van mening dat het buitengebied in beginsel niet verder moet worden versteend en dat er geen ontwikkelingen in het buitengebied dienen plaats te vinden die daar niet in passen. Mochten er desondanks dringende redenen bestaan om een rode ontwikkeling mogelijk te maken dan zullen er maatwerkafspraken worden gemaakt ten aanzien van compensatie.

In de voorgaande paragraaf is reeds beschreven dat het plangebied hoofdzakelijk is gelegen in de EHS. Het planvoornemen wordt uitgevoerd in het kader van het Grensmaasproject, waarmee op grote schaal nieuwe natuurontwikkeling binnen de EHS wordt mogelijk gemaakt. Aan de binnendijkse kant van de waterkering is in het kader van de Grensmaas geen natuur gepland. De logische grens van de EHS (in het POL2006) respectievelijk de Zilvergroene natuurzone (POL2014) is de waterkering. Dit betekent dat de verplaatste woning niet in de EHS/ZN komt te liggen. Gelet hierop is volgens de Provincie het Limburgs Kwaliteitsmenu niet van toepassing en is nadere compensatie niet noodzakelijk.

3.2.5 Structuurvisie Sittard-Geleen

De Structuurvisie Sittard-Geleen schetst het ruimtelijk beeld voor de gemeente Sittard-Geleen en maakt inzichtelijk welke ontwikkelingen in de gemeente zijn aangezet voor de toekomst. De kracht van de gemeente wordt in de structuurvisie daarbij als volgt verwoord: Sittard-Geleen is de ideale combinatie van wonen, werken en leven.

De structuurvisie is gebaseerd op het ten tijde van haar vaststelling vigerende beleid en geeft daarmee een helder beeld van de lange termijn ambities van de gemeente Sittard-Geleen. De belangrijkste (regionale) beleidsstukken die ten grondslag liggen aan de structuurvisie zijn de Stadsvisie Sittard-Geleen 2016, de Regiovisie Ruimte voor nieuwe generaties van de gemeenten Beek, Schinnen, Sittard-Geleen en Stein, en de ontwikkelingsagenda Stedelijk Netwerk Zuid-Limburg. Daarnaast zijn ook de uitgangspunten van een groot aantal gemeentelijke beleidsstukken in de structuurvisie verwerkt. Daarbij kan gedacht worden aan de Welstandsnota Sittard-Geleen, het gemeentelijk Duurzaamheidsplan, het Sociaal-Economisch ontwikkelingsperspectief Sittard-Geleen 2008-2011 en de Horecanota 2011.

Onder andere de volgende beleidsdoelstellingen worden in de structuurvisie (globaal) geformuleerd:

- zowel in het buitengebied als in de bebouwde omgeving wordt gestreefd naar duurzaam groen. Het duurzaam groen en water dient te leiden tot een verhoging van de belevingswaarde en recreatiemogelijkheden in de gemeente. Bij stedelijke ontwikkelingen en herinrichtingen wordt ingezet op een versterking van de groen- en waterstructuur;
- bij de ontwikkeling van ruimtelijk beleid vindt integrale afstemming plaats op de kaders van bodemverontreiniging, geluidszones, luchtkwaliteit en risicozones in verband met externe veiligheid;
- Sittard-Geleen is een gemeente met een robuuste infrastructuur. Er dient sprake te zijn van een optimale bereikbaarheid per weg, water en spoor;
- de gemeente streeft naar een goed woonklimaat, met een gevarieerd en aantrekkelijk palet aan woonmilieus, en waar iedere inwoner zijn of haar wooncarrière kan maken.

In de structuurvisie is ten aanzien van (de omgeving van) het plangebied het volgende aangegeven: 'een klein deel aan de westzijde van de gemeente bestaat uit rivierenlandschap. Het is onderdeel van de Ecologische Hoofd Structuur (EHS) van Nederland. Het Grensmaasproject voorziet in een verdere versterking en ontwikkeling van natuurwaarden in dit gebied'.

Als onderdeel van het Grensmaasproject draagt onderhavig planvoornemen vanzelfsprekend bij aan het streven naar de realisatie van meer duurzaam groen. Om deze reden is het dan ook passend binnen de gemeentelijke structuurvisie.

3.3 Waterbeleid

3.3.1 Nationaal Bestuursakkoord Water

In 2003 hebben het Rijk, het Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten het Nationaal bestuursakkoord water afgesloten. In het Nationaal bestuursakkoord water is het Waterbeleid 21ste eeuw (WB21) vastgelegd. Het beleid is gericht op het op orde brengen en houden van watersystemen in Nederland, ter voorkoming van wateroverlast (mede als gevolg van voorspelde klimaatsveranderingen). Water is een belangrijk ordenend principe, dat een sturend element vormt bij de inrichting van de ruimte: water moet de ruimte krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. Dat is de kern van het Waterbeleid 21ste eeuw. Het water de ruimte geven betekent dat in het landschap en in de stad ruimte gemaakt wordt om water op te slaan. Met de actualisatie van het Nationaal Bestuursakkoord Water in 2008 (het NBW actueel 2008) hebben de verschillende betrokken partijen nogmaals het belang van samenwerking in het kader van duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer onderstreept. In paragrafen 3.3.2 en 3.3.3 zal nader worden ingegaan op het thema waterveiligheid.

Een zwaarwegend uitgangspunt bij het thema wateroverlast als gevolg van klimaatveranderingen is dat afvoer- en andere waterhuishoudkundige problemen niet mogen worden afgewenteld: niet op bestuurlijk niveau, niet op financieel niveau en niet op geografisch niveau. De verschillende partijen hebben in het bestuursakkoord derhalve gekozen voor een strategie welke uitgaat van het principe dat overtollig water wordt opgevangen waar dit ontstaat. Water dient derhalve niet langer zo snel mogelijk te worden afgevoerd, maar zo lang mogelijk ter plaatse te worden vastgehouden, bijvoorbeeld door middel van infiltratie in de bodem. Door het water zo lang mogelijk vast te houden wordt tevens verdroging voorkomen. Pas als het niet anders kan, mag water worden afgevoerd.

In het akkoord is verder opgenomen dat in de toelichting van bestemmingsplannen een waterparagraaf moet worden opgenomen, waarin de gepleegde afwegingen in het kader van de watertoets worden vastgelegd. In onderhavig bestemmingsplan is deze waterparagraaf opgenomen in paragraaf 4.3.

3.3.2 Nationaal Waterplan

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van een structuurvisie. Het Nationaal Waterplan pleit voor meer samenhang tussen het beleid voor water, ruimtelijke ordening en milieu, gericht op de verschillende belangen zoals veiligheid, landbouw, natuur, drinkwatervoorziening, transport, recreatie en visserij, daarbij ruimte scheppend voor gebiedsgericht maatwerk.

Het Nationaal Waterplan betreft een eerste uitwerking van het Deltaprogramma zoals vastgelegd in de Deltawet uit 2009. Het Deltaprogramma heeft als doel een duurzame waterveiligheid en zoetwatervoorziening te realiseren. Met het Deltaprogramma wordt een doelmatige, daadkrachtige en integrale aanpak van de grote wateropgaven voor Nederland in de komende decennia nagestreefd. Er is een begin gemaakt met de organisatiestructuur voor de concretisering en uitwerking in negen generieke deelprogramma's.

In het Nationaal Waterplan wordt op hoofdlijnen aangegeven welk waterbeleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 wenst te voeren om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Hierbij richt het Nationaal Waterplan zich op diverse vormen van gebruik van water, waarbij de bescherming tegen overstromingen een belangrijke plaats inneemt. Waterveiligheid vormt dan ook een van de bovengenoemde generieke deelprogramma's. Aangegeven wordt dat, naast alle plannen om Nederland in de toekomst veilig en leefbaar te houden, de uitvoering van diverse maatregelen reeds in volle gang is. Tot deze maatregelen behoren onder andere het Deltaplan Grote Rivieren en het programma Maaswerken, waartoe ook het Grensmaasproject gerekend dient te worden. Deze programma's worden ook in het kader van het Nationaal Waterplan met kracht voortgezet.

De met voorliggend bestemmingsplan beoogde ontwikkeling is, als onderdeel van het Grensmaasproject, volledig in lijn met het bepaalde in het Nationaal Waterplan.

3.3.3 Waterwet

Het plangebied is gelegen in het rivierbed van de Maas (zie ook figuur 3.2 op de volgende pagina). Op 22 december 2009 is de nieuwe Waterwet in werking getreden. In deze wet is een achttal wetten, waaronder het zogenaamde 'natte gedeelte' van de Wet beheer rijkswaterstaatwerken (Wbr), samengevoegd tot één wet.

De Waterwet vormt de basis voor beheer en uitvoering van de belangrijkste watertaken. Hierbij gaat de waterwet uit van een integraal beheer van het gehele watersysteem: het samenhangend geheel van één of meer oppervlaktewaterlichamen en grondwaterlichamen, met bijbehorende bergingsgebieden, waterkeringen en ondersteunende kunstwerken. De Waterwet vormt de basis voor normen die aan watersystemen kunnen worden gesteld. Voor primaire waterkeringen blijken de normen uit de wet zelf, andere normen voor rijkswateren zijn opgenomen in het Waterbesluit of de Waterregeling.

In deze wet is voor alle primaire waterkeringen per dijkkring een veiligheidsnorm voorgeschreven, als gemiddelde overschrijdingskans per jaar van de hoogste hoogwaterstand waarop de primaire waterkering moet zijn berekend. Voor dijkkring 84, waar de in het plangebied geprojecteerde (primaire) waterkering deel van uitmaakt, is een beschermingsniveau

opgenomen van 1/250 per jaar. Bij het ontwerp van de (deels) in het plangebied aan te leggen waterkering is met dit vereiste beschermingsniveau rekening gehouden.

Een belangrijk gevolg van de invoering van de Waterwet is verder dat veel activiteiten onder algemene regels zijn komen te vallen. Voor specifieke gevallen, welke niet in algemene regels vast te leggen zijn, is middels de Waterwet de integrale watervergunning geïntroduceerd. In deze watervergunning zijn zes vergunningen (waaronder de voormalige Wbr vergunning) uit eerdere wetten opgegaan. De oude zogenaamde 1a Wbr gebieden (de stroomvoerende en bergende regimes van de rivierbedden van de grote rivieren) worden in de Waterwet aangemerkt als oppervlaktewaterlichamen. Voor activiteiten binnen deze gebieden is een watervergunning vereist. Conform artikel 6.5 van de Waterwet en de in december 2009 gewijzigde Beleidsregels grote rivieren (hierna: de Beleidsregels) blijven op deze gebieden de regels zoals deze golden op grond van de Beleidslijn grote rivieren inhoudelijk van toepassing.

Figuur 3.2: uitsnede kaartbijlage Beleidsregels grote rivieren

Conform kaartblad 8 behorende bij de Beleidsregels is het plangebied gelegen binnen het stroomvoerend regime van de Maas. In het stroomvoerend rivierbed zijn conform artikel 6 van de Beleidsregels in principe enkel riviergebonden activiteiten toegestaan. De oprichting van een nieuwe woning is geen riviergebonden activiteit. In beginsel kan voor deze activiteit derhalve geen watervergunning worden verleend. In bepaalde gevallen kan echter van de deze regel worden afgeweken. In paragraaf 4.3 zal het planvoornemen aan de betreffende bepalingen uit de Beleidsregels worden getoetst.

3.3.4 POL-aanvulling Grensmaas

UITGANGSPUNTEN POL-AANVULLING GRENSMAAS

Naar aanleiding van de overstromingen van 1993 en 1995 van de Maas is het 'Grensmaasplan' opgesteld waarbij grindwinning en natuurontwikkeling worden gekoppeld om enerzijds het overstromingsrisico te verlagen en anderzijds een aaneengesloten natuurgebied te creëren. Om de plannen in het Provinciaal beleid te verankeren is in 2005 de POL-aanvulling Grensmaas (POL-Grensmaas) vastgesteld.

In het POL-Grensmaas is voor de te vergraven gebieden en/of aan te vullen gebieden een concrete beleidsbeslissing (CBB) opgenomen. De onderdelen van het POL-Grensmaas die de

status hebben van een CBB zijn bindend voor zowel de provincie als voor gemeenten. Daarnaast zijn er hoofdlijnen van beleid opgenomen en beleidslijnen, welke de nadere uitwerking van de hoofdlijnen vormen.

Het algemene streven van het plan is een nieuwe ruimtelijke structuur in het Grensmaasgebied, waar naast verscheidenheid sprake is van een ruimtelijke en functionele samenhang tussen het Nederlandse deel van het Rivierpark Grensmaas en het aangrenzende cultuurlandschap. Tevens wordt gestreefd naar de beperking van wateroverlast, gericht op het bereiken van een beschermingsniveau van 1/250 (zoals ook vastgelegd in de Waterwet) voor de door kades beschermde gebiedsdelen, te bereiken in uiterlijk 2017.

Specifieke hoofdlijnen uit het POL-Grensmaas hebben betrekking op het realiseren van de Ecologische Hoofdstructuur, het winnen van delfstoffen (grind), het verwerken en transporteren van de delfstoffen tijdens de uitvoering en het behoud van aardkundige, archeologische en historisch-geografische waarden. Daarnaast is er aandacht voor het in stand houden van een goede bodemkwaliteit, het minimaliseren van hinder door geluid, trillingen en stof, het voorkomen en verminderen van zwerfvuil en het verbeteren van de oppervlaktewater- en grondwaterkwaliteit. Tot slot wordt er in het POL-Grensmaas gestreefd naar de bevordering van toerisme en recreatie, veilige en duurzame landbouw en een functionele tweedeling in het gebruik van de infrastructuur binnen het Grensmaasgebied. Aan al deze hoofdlijnen van beleid wordt invulling gegeven door over een lengte van ca. 40 kilometer, van Maastricht tot aan Roosteren, rivierverruiming uit te voeren, de vrijkomende dekgrond in dekgrondbergingen te bergen en een aaneengesloten natuurgebied te realiseren.

LOCATIE KOEWEIDE EN PLANGEBIED

Het plangebied is gelegen nabij de winlocatie Koeweide (kaartbladen 12a en 12b van het POL-Grensmaas). De locatie Koeweide bestaat uit het gebied dat in de meanderbocht ten noorden van Papenhoven ligt. Ook het Trierveld, het binnenkaadse gebied tussen Schipperskerk en Illikhoven behoort tot de locatie Koeweide. Op de locatie Koeweide vindt een omvangrijke verbreding van de rivier plaats. Hierdoor zullen de rivierwaterstanden aanzienlijk dalen ten opzichte van de huidige situatie en zal het beschermingsniveau worden gerealiseerd. Op het breedste punt wordt de stroomgeul met 600 m verbreed.

De huidige woning aan de Dijk nr. 50 is in het POL-aanvulling Grensmaas gelegen in de zone Natuur na ontgronding. Om deze reden zal de betreffende woning moeten worden afgebroken. Onderhavig bestemmingsplan, waarmee de vervangende nieuwbouw van de te slopen woning mogelijk wordt gemaakt, is derhalve noodzakelijk ten behoeve van de verdere uitvoering van de POL-aanvulling Grensmaas.

3.3.5 Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2006 (POL2006) en Provinciaal Waterplan 2010-2015

POL2006

De provincie Limburg heeft in het POL2006 invulling gegeven aan de in het Nationaal Bestuursakkoord Water genoemde doelstellingen door te streven naar een maximale afkoppeling van regenwater, binnen de grenzen van doelmatigheid. Afkoppelen van regenwater betekent dat regenwater dient te worden gescheiden van afvalwater en zoveel mogelijk moet worden vastgehouden en geïnfiltreerd in het gebied waarin het valt. Afkoppeling voorkomt onnodige belasting van riool en waterzuiveringsinstallaties. Daarnaast vermindert afkoppeling de overstort van vuil rioolwater op het oppervlaktewater en kan het een bijdrage leveren aan het herstel van een natuurlijk functionerend watersysteem.

In het POL2006 is aangegeven dat bij nieuwbouwprojecten en bij herstructurering of renovatie van bestaande bebouwing het regenwater binnen de grenzen van doelmatigheid maximaal afgekoppeld dient te worden van het riool (droogweerafvoer). De provincie Limburg, de

waterschappen Peel en Maasvallei en Roer en Overmaas en Rijkswaterstaat hebben hiertoe een voorkeurstabel afkoppeling opgesteld. Deze voorkeurstabel is opgenomen in de brochure 'Regenwater schoon naar beek en bodem'². Gemeentes dienen volgens het POL2006 in hun Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) aan te geven welke afkoppelingsstrategie wordt gevolgd en hoe daarbij tot een doelmatigheidsafweging wordt gekomen.

PROVINCINAAL WATERPLAN 2010-2015

Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 kan worden aangemerkt als een aanvulling op het waterbeleid zoals verwoord in het POL2006. Doel van deze aanvulling is een actualisatie van het provinciaal waterhuishoudkundig beleid, op basis van sinds de vaststelling van het POL2006 geëvolueerde (internationale) beleidskaders, zoals de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal bestuursakkoord water actueel en de Waterwet. Het Provinciaal Waterplan 2010-2015 kent een looptijd van 6 jaar, en heeft de status van een regionaal waterplan, zoals omschreven in de Waterwet én een op zichzelf staande structuurvisie op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening.

Belangrijke aanvullingen ten opzichte van POL2006 zijn onder andere:

- aanduiding van een normering voor regionale wateroverlast (opgave vanuit NBW);
- aanduiding van grond- en oppervlaktewaterlichamen en concretisering van ecologische en chemische doelen en bijbehorende maatregelen, inclusief fasering;
- meer programmatische aansturing van te nemen maatregelen door waterschappen en gemeenten, door opname en fasering van maatregelen waarvoor een resultaatsverplichting geldt.

Deze aanvullingen behelzen geen concrete randvoorwaarden ten aanzien van voorliggend bestemmingsplan.

In het provinciaal Waterplan wordt het belang van een veilige Maas andermaal onderstreept, en wordt aangegeven op welke wijze de Maaswerken (projecten Zandmaas 1 en Grensmaas) hieraan bijdragen. Ten aanzien van het Grensmaasproject zijn het Provinciaal Waterplan geen nieuwe beleidsvoornemens opgenomen.

3.3.6 Beleidsplan Stedelijk Watermanagement

Het gemeentelijk Beleidsplan Stedelijk Watermanagement is de opvolger van het gemeentelijk Rioleringsplan 2005-2008. In dit beleidsplan, dat kan worden aangemerkt als een gemeentelijk rioleringsplan in de zin van de Wet milieubeheer, is het te voeren beleid ten aanzien van het afvalwater, hemelwater en grondwater binnen de gemeente Sittard-Geleen vastgelegd. Bij de totstandkoming van het beleidsplan is uitvoerig overlegd met de verschillende waterpartners, zoals de provincie Limburg, Rijkswaterstaat, het Waterschapsbedrijf en het waterschap Roer en Overmaas.

Ten aanzien van voorliggend bestemmingsplan is met name de wijze waarop de zorgplicht met betrekking tot het hemelwater is ingevuld van belang. De gemeente heeft een zorgplicht voor de inzameling van hemelwater, dat perceelseigenaren redelijkerwijs niet zelf kunnen verwerken. De volgende doelen worden bij de zorgplicht voor het hemelwater gesteld:

- scheiden hemel- en afvalwater in nieuw te ontwikkelen gebieden;
- doelmatig scheiden van hemel- en afvalwater in bestaande gebieden;
- doelmatig beheer en een goed gebruik van de hemelwatersystemen;
- minimaliseren van economische schade door wateroverlast;
- inpassing van het stedelijk waterbeleid in ruimtelijke plannen;
- rekening houden met klimaatsverandering;

² Provincie Limburg, e.a. (2006), *Regenwater schoon naar Beek en Bodem*. Maastricht.

- communicatie naar gebruikers en beheerders over waterbeheer in stedelijk gebied.

In 2008 bestond 90% van het rioolsysteem in Sittard-Geleen uit een gemengd stelsel. Nieuwbouwlocaties worden voorzien van (verbeterde) gescheiden systemen. Voor de gemengde stelsels is het beleid om bij vervangingen en wegreconstructies altijd de mogelijkheid tot afkoppelen te onderzoeken en bij een positief advies ook tot uitvoering over te gaan. Hiertoe is een aantal uitgangspunten geformuleerd, ten einde invulling te kunnen geven aan het begrip doelmatig afkoppelen. Onder andere de volgende uitgangspunten worden gehanteerd:

- afkoppelen moet een meerwaarde bieden ten opzichte van het bestaande systeem en andere alternatieven;
- afkoppelen mag niet tot een verschuiving van problemen leiden;
- afkoppelen vindt plaats in de openbare ruimte;
- afkoppelen vindt wijkgericht plaats. Er mag geen versnippering in de voorzieningen ontstaan;
- wanneer wordt gekozen voor afkoppelen op particulier terrein, wordt alleen de voorkant van de huizen afgekoppeld. Bij renovaties van huizen worden de mogelijkheden bekeken om ook de achterkant af te koppelen.

Hiermee wordt ook op gemeentelijk niveau invulling gegeven aan het streven naar een duurzaam waterbeheer. Zoals aangegeven in paragraaf 3.4.2 zal in paragraaf 4.3 nader worden ingegaan op de toekomstige waterhuishoudkundige situatie in het plangebied zelf.

3.4 Volkshuisvestingsbeleid

3.4.1 Provinciale Woonvisie

Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg hebben op 1 februari 2011 de Provinciale Woonvisie 2010-2015 vastgesteld. In dit document staat beschreven hoe voor de komende planperiode de woningvoorraadontwikkeling kan worden vormgegeven, welke rol de provincie hierbij kan en wil vervullen en hoe de provincie deze ambities tracht te realiseren.

De centrale ambitie die in de Provinciale woonvisie wordt uitgesproken is het bevorderen van een aantrekkelijk woon- en leefklimaat in Limburg. In de periode 2000 - 2010 heeft een omslag plaatsgevonden in het door de provincie gevoerde volkshuisvestingsbeleid. Dit is geëvolueerd van door de provincie per gemeente toegekende woningbouwcontingenten (tot 2001), naar het vaststellen van Regionale Volkshuisvestingsplannen (RVP's) door provincie en regio's gezamenlijk (2001 tot 2005) tot het werken met enerzijds een Provinciale Woonvisie en anderzijds Regionale woonvisies. Deze laatste opzet wordt ook middels de Provinciale Woonvisie 2010 - 2015 gecontinueerd: in de regionale woonvisies zal nadere concretisering van het volkshuisvestingsbeleid plaatsvinden. De regio Westelijke Mijnstreek heeft hiertoe de Structuurvisie wonen westelijke mijnstreek vastgesteld (zie paragraaf 3.4.3). De in de Provinciale Woonvisie genoemde uitgangspunten ten aanzien van de volkshuisvestingsregio Westelijke Mijnstreek zijn gebaseerd op deze structuurvisie.

3.4.2 Verordening Wonen Zuid-Limburg

De provincie Limburg heeft de ambitie uitgesproken de woningmarkt in Limburg zo ver mogelijk op orde te brengen. Met name in Zuid-Limburg is zichtbaar dat de huidige woningvoorraad de werkelijke woningbehoefte al ruimschoots overschrijdt. Bovendien is er in tal van bestemmingplannen een planvoorraad vastgelegd, waarvan al zeker is dat daaraan geen behoefte meer bestaat. Verdere groei van die planvoorraad is overbodig, zeker als het plannen zou betreffen van het type waarvan nu al een overschot bestaat, zoals nieuwbouw buiten de huidige kernen, in woningsegmenten waar nu al van een overschot sprake is.

Met de Verordening Wonen Zuid-Limburg wenst de provincie een rem te zetten op het vaststellen van bestemmingsplannen voor de functie wonen in Zuid-Limburg. Middels de verordening wordt beoogd te borgen dat de kwaliteit van de bestaande woningvoorraad op peil blijft en aansluit bij de vraag van de huidige en toekomstige woonconsument. De vitaliteit en de kwaliteit van wonen en leven in Zuid-Limburg wordt hiermee versterkt. De verordening moet voorkomen dat de mismatch tussen vraag en aanbod in kwantiteit en kwaliteit verder toeneemt. Dit betekent dat het overaanbod aan woningen niet verder mag toenemen en dat de kwaliteit van nieuwbouwwoningen moet voldoen aan de eisen van de huidige en toekomstige woonconsument.

In de verordening is opgenomen dat een bestemmingsplan voor een gebied gelegen in de regio Zuid-Limburg niet mag voorzien in de toevoeging van nieuwe woningen aan de bestaande planvoorraad. Uitzondering hierop vormen woningen die voldoen aan de criteria zoals gesteld in de beleidsregel 'Kwaliteitscriteria nieuwe woningen Zuid-Limburg', en incidentele, particuliere woningbouw, waarbij slechts één woning aan de planvoorraad wordt toegevoegd.

Aangezien voorliggend bestemmingsplan slechts voorziet in de oprichting van een vervangende woning, wordt geen nieuwe woning aan de bestaande planvoorraad toegevoegd. Derhalve vormt de Verordening Wonen Zuid-Limburg geen verdere randvoorwaarde ten aanzien van het planvoornemen.

3.4.3 Structuurvisie Wonen Westelijke Mijnstreek

De gemeenten in de Westelijke Mijnstreek (Sittard-Geleen, Stein, Schinnen en Beek) werken met hun partners in de regio samen aan de noodzakelijke kwaliteitsopgave op de regionale woningmarkt. Om beleid uit de verschillende initiatieven verder te verbinden en hier regionaal mee aan de slag te kunnen, heeft de regio samen met haar partners de sectorale Structuurvisie Wonen ontwikkeld. De gemeenten hebben drie hoofduitgangspunten benoemd om de ambities voor de Westelijke Mijnstreek te behalen:

- de regio wil ruimte bieden aan ontwikkelingen die bijdragen aan een goed woon- en leefklimaat in de Westelijke Mijnstreek;
- de regio draagt zorg voor een evenwichtige regionale woningmarkt, kwantitatief en kwalitatief;
- de regio werkt hieraan via een gebiedsgerichte benadering, door samenwerking en een integrale aanpak.

Woonontwikkelingen in de regio moeten bijdragen aan de gewenste kwalitatieve ruimtelijke en volkshuisvestelijke ontwikkelingen van de regio. In de 'kwaliteitszeef' zijn de volgende vier criteria benoemd waaraan plannen worden getoetst:

- versterking woonmilieu: op de ontwikkelingskaart van de regio en van de afzonderlijke gemeenten zijn gebieden benoemd waar de komende jaren een impuls gegeven moet worden aan het wonen. Dit zijn zowel verdichtingen in de centra en in transformatiegebieden (bijvoorbeeld op vrijkomende schoollocaties), verdunningen in herstructureringsgebieden als consolidatie van linten;
- gewenst woningbouwprogramma: middels woningmarktonderzoek zijn de woningmarktsegmenten in beeld gebracht die kansrijk zijn en waar toevoegingen nog gewenst zijn. Het gaat dan om nultredenwoningen in huur- en koopsector en luxere koopwoningen. Als ten minste 75% van het programma voorziet in deze kansrijke segmenten, wordt een plan als passend beoordeeld;
- inbreiding voor uitbreiding; gericht op een zorgvuldig ruimtegebruik en versterken van de kwaliteit in bestaande woongebieden;
- wonen met zorg en levensloopgeschikt wonen in woonservicezones: zodat mensen in de regio in staat zijn om, ook met een zorgvraag, zo lang mogelijk zelfstandig te wonen in de nabijheid van woonzorgvoorzieningen.

Via een combinatie van een goede uitvoeringsstrategie met de inzet van specifieke instrumenten geeft de regio invulling aan de verbeterslag op de regionale woningmarkt. Dit is een dynamisch proces dat in de loop van de tijd, vanuit ervaringen, steeds concreter wordt. De regio biedt ruimte aan lopende herstructurering en juridisch vastgestelde plannen, maar voor nog niet vastgestelde plannen geldt een nee, tenzij principe. Ontwikkende partijen zijn zelf verantwoordelijk om bij plannen die kwalitatief niet passend zijn volgens de kwaliteitszeef te komen tot herprogrammering.

De Structuurvisie Wonen geeft aan dat in de kleine kernen alleen gebouwd mag worden voor de eigen woningbehoefte. Per saldo mag het aantal woningen in principe niet toenemen (1 erbij is 1 eraf). In de voorgaande paragraaf is reeds beschreven dat het aantal woningen binnen de gemeente Sittard-Geleen als gevolg van het planvoornemen niet toeneemt. Het bestemmingsplan is derhalve in overeenstemming met het regionale volkshuisvestingsbeleid.

3.5 Natuurbescherming / Groenbeleid

3.5.1 Natuurbeschermingswet 1998

De Europese Unie heeft, om schade aan gebieden met hoge natuurwaarden te voorkomen en de rijke biodiversiteit van deze gebieden te beschermen, de zogenaamde Natura 2000-gebieden aangewezen. Het Natura 2000 netwerk omvat alle gebieden die zijn beschermd op grond van de Vogelrichtlijn van 1979 en de Habitatrichtlijn van 1992. Nederland kent 162 Natura 2000 gebieden. In oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. De uitgangspunten van het gebiedenbeleid van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn zijn daarmee ook verankerd in de nationale wetgeving.

De natuurbeschermingswet biedt de minister van LNV de mogelijkheid gebieden aan te wijzen als beschermd natuurmonument. In of nabij deze beschermde natuurmonumenten is het, zonder vergunning van Gedeputeerde Staten, verboden handelingen te verrichten die schadelijk zijn voor het betreffende natuurmonument. De Natuurbeschermingswet hanteert daarbij een voorzorgsbeginsel: ruimtelijke ontwikkelingen die effect hebben op de middels de Europese richtlijnen beschermde natuurwaarden zijn in beginsel niet toegestaan. Indien er een kans bestaat dat effecten zullen optreden, dienen deze vooraf in kaart gebracht te worden en te worden beoordeeld. Het planvoornemen zal in paragraaf 4.6 aan het aspect gebiedsbescherming worden getoetst.

3.5.2 Flora- en faunawet

Naast gebiedsbescherming kent de Nederlandse natuurwetgeving een belangrijke soortenbeschermingscomponent: krachtens de Flora- en faunawet mogen er geen ingrepen plaatsvinden die een negatief effect op het leefgebied of het voorkomen van beschermde soorten (tabel 2 en 3 AMvB art. 75 Flora en faunawet) met zich meebrengen. De Flora- en faunawet kent een zorgplichtbepaling (artikel 2), die bepaalt dat alle handelingen, die nadelig zijn voor de flora en fauna en die niet nodig zijn om een beoogd doel te verwezenlijken, achterwege gelaten moeten worden.

In paragraaf 4.5 zal het aspect soortenbescherming in relatie tot voorliggend bestemmingsplan nader worden toegelicht.

3.5.3 POL-Herziening op onderdelen EHS en de Beleidsregel Mitigatie en Compensatie Natuurwaarden

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is op Rijksniveau in 1990 in het 'Natuurbeleidsplan' geïntroduceerd, waarna deze in diverse provinciale streekplannen verder is uitgewerkt. Het idee achter de EHS is dat door middel van de ontwikkeling van nieuwe natuur bestaande natuurgebieden met elkaar kunnen worden verbonden. Zo kunnen planten zich over verschillende natuurgebieden verspreiden en dieren van het ene naar het andere gebied gaan.

In de POL-herziening op onderdelen EHS (2005) is de EHS door de Provincie Limburg op provinciaal niveau vastgelegd. In de POL-herziening op onderdelen is naast de EHS op provinciaal niveau ook de Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG) geïntroduceerd. Voor de vaststelling van de POL-herziening vormden deze gebieden tezamen de Provinciale Ecologische Structuur (PES).

De beleidsregel Mitigatie en compensatie natuurwaarden is op 6 september 2005 vastgesteld door Gedeputeerde Staten van Limburg. Het uitgangspunt van deze regel is dat er geen nettoverlies aan natuurwaarden, voor wat betreft areaal, kwaliteit en samenhang, mag optreden.

Deze beleidsregel is van toepassing in het geval dat er wezenlijke kenmerken en waarden worden vernietigd, verstoord en/of versnipperd in één of meer van de volgende gebiedscategorieën:

- 1 Gebieden gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS); In de EHS staat bescherming, ontwikkeling en verbetering van de (grensoverschrijdende) biodiversiteit en natuurlijke ecosystemen via milieubescherming, natuurbeheer en herstel van natuurlijke watersystemen, zoals beken en (grond)waterafhankelijke natuurgebieden, voorop. De provincie streeft hier naar ecologisch gezond functionerende watersystemen en naar optimale randvoorwaarden voor de natuur door verbetering van de waterhuishouding en de milieukwaliteit. Voor ontwikkelingen die de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden aantasten of de nagestreefde natuurontwikkeling belemmeren geldt het 'nee, tenzij' regime. Als de provincie dergelijke activiteiten toestaat, moet compensatie plaatsvinden.
- 2 Bestaande en gerealiseerde bos-, natuur- en landschapswaarden in de Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG); hiervoor geldt een ontwikkelingsgerichte basisbescherming.
- 3 Bos, landschaps- en natuurelementen (zoals poelen, houtwallen, solitaire bomen en waardevolle beplantingen), die in een vigerend bestemmingsplan reeds bescherming genieten, dan wel onder de werkingssfeer van de Boswet vallen.

Het plangebied van dit bestemmingsplan is voor het overgrote deel gelegen in de EHS. Gedeputeerde Staten van de Provincie Limburg verlenen in principe slechts meewerking aan ingrepen wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- het voorziene verlies aan natuurwaarden wordt volgens een plan gecompenseerd en/of gemitigeerd;
- de verantwoordelijkheden, inclusief de middelen, voor de uitvoering van het plan zijn vastgelegd in een overeenkomst of in een vergunning;
- door de uitvoering van de compensatie en/of mitigatiewerken ontstaat een duurzame situatie;
- het plan en de overeenkomst respectievelijk de vergunningsvoorwaarden voldoen aan de in de beleidsregel weergegeven criteria en richtlijnen;
- het plan en de overeenkomst zijn gekoppeld aan het bestemmingsplan waarin de compensatie wordt geregeld.

Als onderdeel van het aspect gebiedsbescherming zal in paragraaf 4.6 verder worden ingegaan op de gevolgen van de ligging van het plangebied in de EHS.

3.6 Cultuurhistorisch beleid

3.6.1 Verdrag van Malta, Wet op de archeologische monumentenzorg en Monumentenwet 1988

In 1992 is in Valletta (Malta) het Europees verdrag over de bescherming van het archeologisch erfgoed ondertekend. Doelstelling van het verdrag is het bodemarchief zoveel mogelijk te behouden, bij voorkeur in de bodem zelf. Het verdrag bepaalt onder andere dat archeologische belangen tijdig worden betrokken bij planvorming van ruimtelijke ontwikkelingen. Bij grootschalige werken in de bodem moeten archeologen worden geraadpleegd. Daarnaast introduceert het verdrag het principe 'de verstoorder betaalt'. Dit naar analogie van het principe 'de vervuiler betaalt', zoals dit wordt gehanteerd bij milieukundige problemen.

Het verdrag van Malta is in 1998 door het Nederlands parlement goedgekeurd en heeft uiteindelijk geleid tot de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz) en de hiermee gepaard gaande aanpassingen aan de Monumentenwet 1988. Daarbij zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving vastgelegd. Uitgangspunt van de Wamz is om archeologische waarden te beschermen, zonder meer maatschappelijke last te veroorzaken dan nodig is. Wat er moet gebeuren, verschilt per gebied en regio: niet alle activiteiten zijn even ingrijpend.

De Wamz rust op vier belangrijke pijlers:

- archeologische waarden moeten zo veel mogelijk in de bodem (in situ) worden bewaard;
- archeologie moet tijdig worden meegenomen in de procedures van ruimtelijke planvorming;
- de verstoorder van het bodemarchief betaalt de kosten van archeologisch vooronderzoek en noodzakelijke volwaardige opgravingen, voor zover die kosten redelijkerwijs kunnen worden toegerekend aan de verstoorder;
- gemeenten en provincies krijgen een belangrijke rol in de verankering van archeologie in hun ruimtelijke plannen en vergunningen; zij krijgen de ruimte om vergunningvoorwaarden genuanceerd in te vullen.

Op grond van de Wamz en de Monumentenwet 1988 is de gemeente verplicht bij het vaststellen van nieuwe bestemmingsplannen rekening te houden met het aspect archeologie. De Wamz gaat daarbij in beginsel uit van noodzaak tot inventariserend archeologisch onderzoek bij bodemingrepen groter dan 100 m². Gemeenten mogen echter van deze norm afwijken indien zij deze afwijking deugdelijk motiveren. Hiertoe heeft de raad van de gemeente Sittard-Geleen de Beleidsnota archeologie en monumenten vastgesteld. Onderdeel van de beleidsnota zijn een archeologische beleidskaart voor het gehele gemeentelijk grondgebied en een bijbehorend kader waarin onderzoeksgrenzen voor archeologisch onderzoek zijn opgenomen.

3.6.2 Beleidsnota archeologie en monumenten

Zoals in de voorgaande paragraaf is aangegeven heeft de gemeente Sittard-Geleen met de inwerkingtreding van de Wet op de archeologische monumentenzorg een eigen verantwoordelijkheid gekregen voor het bodemarchief binnen de gemeentegrenzen. In dit kader is de reeds genoemde Beleidsnota archeologie en monumenten vastgesteld.

In (de bijlage van) de beleidsnota is verwoord dat bestemmingsplannen het centrale juridische beleidsinstrument vormen in het nieuwe archeologiebestel. De gemeenteraad houdt bij de vaststelling van een bestemmingsplan of een beheersverordening en bij de bestemming van

de in het plan begrepen gronden rekening met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische resten. Wanneer in een bestemmingsplan een wijziging van de bestemming wordt vastgelegd, zoals bij ontwikkelingsgerichte bestemmingsplannen, of wanneer middels een omgevingsvergunning wordt afgeweken van een bestemmingsplan, is archeologie een facet dat mede afgewogen moet worden in de besluitvorming over de ontwikkeling.

Figuur 3.3: uitsnede archeologische beleidsadvieskaart gemeente Sittard-Geleen

Een verantwoord beheer van het archeologisch bodemarchief in de gemeente is niet mogelijk zonder een inzicht in de ligging van alle bekende archeologische waarden en verwachtingen. Om deze reden maakt een archeologische beleidskaart deel uit van de Nota archeologie en monumenten. Op de archeologische beleidskaart wordt het gemeentelijk grondgebied onderverdeeld in zeven archeologische categorieën. Aan deze categorieën zijn ondergrenzen voor archeologisch onderzoek gekoppeld. De gekozen ondergrenzen zijn mede gebaseerd op de eigenschappen van de bodems in de gemeente Sittard-Geleen, op de aard en de kwetsbaarheid van het bodemarchief, op de maatschappelijke belangen van initiatiefnemers en op het gemeentelijk belang van archeologisch risicomanagement.

In figuur 3.3 is de ligging van het plangebied op de archeologische beleidskaart aangeduid. Uit de archeologische beleidskaart blijkt dat het plangebied van voorliggend bestemmingsplan is gelegen in beleidscategorie 4. Binnen deze beleidscategorie dient bij bodemingrepen dieper van 30 cm, welke een oppervlak van meer dan 500 m² beslaan, archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden. In paragraaf 4.7 zal nader op dit aspect worden ingegaan.

3.7 Verkeersbeleid

3.7.1 Nota Parkeernormen Sittard-Geleen

Het parkeerbeleid vormt een belangrijk onderdeel van het gemeentelijk verkeers- en vervoerbeleid. In maart 2012 is de (nieuwe) Nota Parkeernormen Sittard-Geleen (hierna: de Nota Parkeernormen) vastgesteld. Eén van de belangrijke peilers van het gemeentelijk parkeerbeleid is de zogenaamde parkeerplaatsverplichting. Doelstelling van deze verplichting

is dat iedere nieuwe ontwikkeling waarvoor een omgevingsvergunning en/of bestemmingsplanwijziging wordt aangevraagd, verplicht kan worden om in de eigen parkeerbehoefte te voorzien.

In de 'Nota Parkeernormen' zijn de gemeentelijke parkeernormen voor nieuwe ruimtelijke plannen en (herstructurerings)projecten in Sittard-Geleen vastgesteld, om in de toekomst de parkeerbehoefte te kunnen faciliteren en de bereikbaarheid en leefbaarheid van Sittard-Geleen te waarborgen. De nota kent een algemene strekking. Dit betekent dat de nota niet in alle gevallen direct toepasbaar is omdat in specifieke gevallen maatwerk noodzakelijk en wenselijk is. In deze gevallen wordt in de geest van de nota gehandeld.

De parkeernormen zijn gebaseerd op de CROW publicatie 182 'Parkeerkencijfers – basis voor parkeernormering'. Waar mogelijk is de toepassing van deze normen voor de parkeersituatie in de gemeente Sittard-Geleen vereenvoudigd.

De bouwverordening fungeert als toetsingskader bij vergunningsaanvragen. Met betrekking tot de te hanteren parkeernormen is in de bouwverordening een verwijzing opgenomen naar de nieuwe 'Nota Parkeernormen'. Het voldoen aan de parkeerplaatsenverplichting wordt hiermee een van de beoordelingsaspecten voor een aanvraag van een omgevingsvergunning voor de activiteit 'bouwen'. Aanvragen kunnen dan ook worden afgewezen op het niet voldoen aan de parkeerplaatsverplichting.

In hoofdstuk 4 (randvoorwaarden en onderzoek) zal, met in acht name van de Nota Parkeernormen, nader worden ingegaan op de gevolgen van het planvoornemen op de parkeerbalans in de omgeving van het plangebied.

4 RANDVOORWAARDEN EN ONDERZOEK

4.1 Inleiding

Bij de vaststelling van voorliggend bestemmingsplan dient rekening te worden gehouden met (externe) factoren die van invloed kunnen zijn op het plangebied en de hier beoogde ontwikkelingen. Anderzijds kunnen de in het plangebied beoogde ontwikkelingen gevolgen hebben voor hun omgeving. Ten einde in het kader van een goede ruimtelijke ordening een verantwoorde afweging te kunnen maken worden in dit hoofdstuk de milieuaspecten m.e.r.-beoordeling, bodemkwaliteit, geluid, luchtkwaliteit en milieuzonering beschouwd. Tevens is gekeken naar de gevolgen van het planvoornemen voor de waterhuishouding, de externe veiligheid, de in en rond het plangebied aanwezige ecologische waarden, eventuele cultuurhistorische waarden, en kabels en leidingen. Ook worden de met het plan samenhangende verkeerskundige aspecten beoordeeld.

Ten aanzien van bovengenoemde aspecten is een aantal onderzoeken uitgevoerd: de situering en het oppervlak van het plangebied van onderhavig bestemmingsplan wijkt op onderschikte punten af van het plangebied dat ten behoeve van de onderzoeken is aangehouden. Gelet op de beperkte schaal van deze afwijkingen heeft dit geen (negatieve) en/of bezwaarlijke gevolgen voor de relevantie en bruikbaarheid van deze onderzoeken ten behoeve van onderhavig bestemmingsplan.

4.2 Milieu

4.2.1 M.e.r.-beoordeling

Conform de bijlage behorende bij het Besluit milieueffectrapportage is de aanleg, wijziging of uitbreiding van werken inzake kanalisering of ter beperking van overstromingen, (met inbegrip van primaire waterkeringen en rivierdijken) m.e.r.-beoordelingsplichtig.

Onderhavig planvoornemen ziet onder andere op de beperkte wijziging van de ligging van een geprojecteerde, nog niet aangelegde waterkering langs de Maas. Deze nieuwe geprojecteerde waterkering is onderdeel van het Grensmaasproject. Ten behoeve van dit project is voorafgaand aan de vaststelling van de POL-aanvulling Grensmaas in 2003 een milieueffectrapportage³ afgerond, waarin de te verwachten milieueffecten van het project zijn beoordeeld. Thans wordt slechts een marginale aanpassing aan de ligging en het ontwerp van de betreffende geprojecteerde waterkering beoogd.

Uit de hiernavolgende paragrafen zal blijken dat, als gevolg van de te verwachten effecten en de afwezigheid van negatieve milieugevolgen door cumulatie in verband met andere ontwikkelingen in de omgeving, het uitvoeren van een m.e.r.-procedure geen meerwaarde heeft. Zwaarwegende nadelige milieueffecten als gevolg van het planvoornemen kunnen op voorhand worden uitgesloten. De aanwezige informatie over de effecten is voldoende om in dit kader een afweging en een gemotiveerde keuze omtrent het planvoornemen te kunnen maken.

4.2.2 Bodem

De mogelijke aanwezigheid van bodemverontreiniging kan gevolgen hebben voor het realiseren van milieugevoelige bestemmingen. In dit kader is ten aanzien van het plangebied door adviesbureau Oranjewoud bodemonderzoek⁴ in het plangebied uitgevoerd.

³ De Maaswerken (februari 2003), *Milieu-effectrapport Grensmaas 2003*. Maastricht.

⁴ Oranjewoud (juli 2013). *Verkennd bodemonderzoek Knubben perceel 1725 A te Grevenbicht (rapportnr. 249719)*. Geleen

Op basis van historisch vooronderzoek conform de NEN5725 is het plangebied als verdacht aangemerkt ten aanzien van de aanwezigheid van bodemverontreiniging. Aangezien het naar verwachting een diffuse verontreiniging betreft van de deklaag is, in overleg met de gemeente Sittard-Geleen, gekozen het milieukundig bodemonderzoek conform de NEN5740 middels de onderzoeksopzet 'onverdacht' uit te voeren

Op grond van het milieukundig bodemonderzoek wordt de vooraf opgestelde hypothese 'diffuus verontreinigde toplaag', vanwege de licht verhoogde gehalten aan zware metalen in de grond bevestigd. De onderzoeksresultaten geven geen aanleiding tot het uitvoeren van vervolgonderzoek of sanerende maatregelen, omdat de gemeten concentraties kleiner zijn dan de betreffende tussen- en interventiewaarde.

CONCLUDEREND

Op basis van de resultaten van het uitgevoerde bodemonderzoek worden er geen zwaarwegende milieuhygiënische belemmeringen verwacht bij het geplande gebruik van de locatie ten behoeve van woningbouw.

4.2.3 Geluid

Gezien het feit dat er een geluidsgevoelig object (woning) wordt gerealiseerd is het van belang te inventariseren of er relevante geluidsbronnen binnen of nabij het plangebied aanwezig zijn, en wat hun invloed op de in het plangebied te realiseren woning is. Relevante geluidsbronnen kunnen in voorliggend geval wegen, spoorwegen, bedrijven (inrichtingen) en bedrijventerreinen zijn. Hiertoe is door adviesbureau Witteveen + Bos een akoestisch onderzoek⁵ uitgevoerd.

(SPOOR) WEGVERKEERSLAWAAI

De Wet geluidhinder bevat normen omtrent de mate waarin geluid (onder andere) veroorzaakt door (spoor)wegverkeer het woonmilieu of andere geluidsgevoelige functies mag belasten. Conform deze wet kennen bepaalde openbare wegen een onderzoekszone. Binnen deze zones moet bij de ontwikkeling van nieuwe geluidsgevoelige functies onderzoek worden gedaan naar de te verwachten geluidsbelasting als gevolg van het verkeer op deze wegen.

Conform de bepalingen van deze wet worden voor nog niet geprojecteerde woningen buiten de bebouwde kom de volgende eisen gesteld aan de als gevolg van wegverkeerslawaaai optredende gevelbelastingen:

- voorkeursgrenswaarde:	48 dB	(art. 82 lid 1)
- maximale ontheffingswaarde:	58 dB	(art. 83 lid 2)

Het plangebied is gelegen tussen de Dijk en de Op den Braemert. Voor zowel de Dijk als Op den Braemert zijn geen verkeersintensiteiten beschikbaar. Wel staat vast dat beide wegen zijn bestemd voor lokaal bestemmingsverkeer van en naar omliggende woningen. De Dijk is doodlopend, zodat geen sprake is van doorgaand verkeer. Op den Braemert is niet doodlopend, maar heeft ook geen lokaal doorgaande functie. Het onderzoek is gericht op het wegverkeerslawaaai als gevolg van Op den Braemert. Deze weg ligt namelijk op kortere afstand tot de woning. Aan de hand van de CROW publicatie 317 'Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie' is de te verwachten etmaalintensiteit van de Op den Braemert bepaald. Uitgaande van een worstcase benadering kan deze worden geraamd op 50 motorvoertuigen per etmaal (mvt/e).

⁵ Witteveen + Bos (mei 2014), *Akoestisch onderzoek bestemmingsplan woning 'Knubben (projectnr. HEELI4-27)'*. Maastricht

Bij een intensiteit van 50 motorvoertuigen per etmaal is de geluidsbelasting op de gevel ter hoogte van de maatgevende 1ste verdieping 39 dB (na aftrek conform artikel 110g Wet geluidhinder). De geluidsbelasting als gevolg van weg-verkeerslawaai overschrijdt de voorkeursgrenswaarde van 48 dB(A) derhalve niet.

INDUSTRIELAWAAI

Het plangebied is niet gelegen binnen de zone van een op grond van de Wet geluidhinder gezoneerd industrieterrein. Het aspect industrielawaai is derhalve niet van toepassing.

Wel is het plangebied gelegen binnen het invloedsgebied van het Grensmaas-deelproject Koeweide. In 2006 is hiervoor door de provincie Limburg een omgevingsvergunning (milieuvergunning) verleend. In 2011 is een veranderingsvergunning aangevraagd. Op de werkzaamheden is de Circulaire natte grindwinning van toepassing. Hierin wordt een akoestische grenswaarde gehanteerd van 50 dB(A) in de dagperiode. In het Grensmaasprotocol van de provincie Limburg wordt voor woonkernen van meer dan 20 woningen een grenswaarde van 55 dB(A) gehanteerd, terwijl voor solitaire woningen een grenswaarde van 60 dB(A) geldt. In de avond- en nachtperiode is de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening van toepassing. Hierin wordt de grenswaarde vastgesteld aan de hand van de karakterisering van de omgeving. Omdat in de genoemde perioden geen activiteiten worden ontplooid, worden deze verder buiten beschouwing gelaten.

Uit het akoestisch onderzoek blijkt dat als gevolg van de werkzaamheden in het kader van het Grensmaasproject de in het plangebied beoogde woning in de dagperiode een geluidsbelasting van 50 dB op de noordoostgevel zal ondervinden. Hiermee wordt voldaan aan de grenswaarde volgens de Circulaire natte grindwinning. De overige gevels en verdiepingen ondervinden een lagere geluidsbelasting. Daarbij kan nog worden opgemerkt dat de werkzaamheden in het kader van het Grensmaasproject tijdelijk van aard zijn.

Na afloop van het project zijn er in de directe omgeving van de woning geen industrielawaaibronnen meer aanwezig.

CONCLUDEREND

Het aspect akoestiek vormt geen verdere randvoorwaarde bij de middels voorliggend plan voorgenomen ontwikkeling

4.2.4 Luchtkwaliteit

TOETSING LUCHTKWALITEITSEISEN

In artikel 5.16 van de Wet Milieubeheer is een viertal voorwaarden opgenomen waaronder bestuursorganen de in lid 2 van dit artikel genoemde bevoegdheden (waaronder het verlenen van omgevingsvergunningen en het vaststellen van bestemmingsplannen) mogen uitoefenen. Deze voorwaarden hebben betrekking op de met de uitoefening van de bevoegdheid verbonden gevolgen ten aanzien van de luchtkwaliteit. Indien er sprake is van één van de hieronder genoemde omstandigheden vormen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid en de daarmee beoogde ontwikkeling:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- het project leidt - al dan niet per saldo - niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- het project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging;
- het project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

NIET IN BETEKENENDE MATE (NIBM)

In het Besluit NIBM is vastgelegd wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof

(PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijn stof en NO₂.

Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

- aantonen dat een project binnen de grenzen van een categorie uit de Regeling NIBM valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM;
- op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor *kunnen* berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling NIBM, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

GETALSMATIGE INVULLING NIET IN BETEKENENDE MATE-GRENS

De Regeling NIBM geeft voor een aantal soorten van projecten een (getalsmatige) invulling aan de NIBM-grens. Het gaat daarbij om woningbouwprojecten, kantoorprojecten en enkele inrichtingen (bv landbouwinrichtingen). Als een project binnen de begrenzing van de Regeling NIBM valt, dan is geen verdere toetsing aan de grenswaarden nodig. Het project geldt dan als een NIBM-project en kan doorgaan zonder dat extra maatregelen worden genomen. Tevens is er dan geen luchtkwaliteitsonderzoek nodig. De 3% grens is als volgt gekwantificeerd:

- voor woningbouw geldt dat de 3% grens op 1.500 woningen is vastgesteld (bij 1 ontsluitingsweg), en op 3.000 woningen is vastgesteld in het geval van 2 ontsluitingswegen;
- voor kantoren geldt dat de 3% grens op 100.000 m² bvo kantoorgebouwen is vastgesteld (bij 1 ontsluitingsweg), en bij 100.000 m² kantoorgebouwen in het geval van 2 ontsluitingswegen.

TOETSING PLAN AAN LUCHTKWALITEITSEISEN

In het plangebied zal één woning worden opgericht. Hiermee blijft het plan ruim onder de 3% grens van 1.500 woningen, zoals deze is opgenomen in het Besluit NIBM. Derhalve kan gesteld worden dat het plan niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van bepaalde stoffen. Het aspect luchtkwaliteit levert derhalve geen beperking en/of belemmeringen op aan de planontwikkeling.

4.2.5 Milieuzonering

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is het van belang dat bij de aanwezigheid van bedrijven in de omgeving van milieugevoelige functies (zoals bijvoorbeeld woningen):

- ter plaatse van deze gevoelige functies een goed woon- en leefmilieu wordt gegarandeerd;
- rekening wordt gehouden met de bedrijfsvoering en de milieuruimte van de betreffende bedrijven.

Een wettelijk kader wordt gevormd door geluidszones op grond van de Wet geluidhinder en de afstandseisen op grond van het Besluit externe veiligheid inrichtingen. Daarnaast kunnen op basis van de Wet geurhinder en veehouderij afstandseisen gelden met betrekking tot gevoelige bestemmingen. In het plangebied zullen zich geen inrichtingen of bedrijven (mogen) vestigen welke onder deze regelingen vallen. In paragraaf 4.2.3 is reeds ingegaan op het deelaspect industrielawaai. Het aspect externe veiligheid wordt nader beschouwd in paragraaf 4.4. Ten oosten van het plangebied, op een afstand van ca. 350 meter, is aan de Mik een veehouderijbedrijf gelegen. Deze afstand is dermate groot dat het veehouderijbedrijf in alle redelijk geen bezwaarlijke invloed zal hebben op het woon- en leefklimaat ter plaatse van het plangebied. Evenmin zal de bedrijfsruimte van het betreffende bedrijf door het planvoornemen worden beperkt: op ruim kortere afstand ten zuiden van het veehouderijbedrijf is de bebouwde

kom van Grevenbicht gelegen, welke in grote mate bepalend is voor de (vergunde) milieuruimte van het betreffende bedrijf.

Een (buitenwettelijk) toetsingskader voor milieuzonering wordt geboden door de uitgave 'Bedrijven en milieuzonering' van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten. Op basis van deze uitgave kan worden bepaald in hoeverre de inrichtingen en bedrijven beperkend kunnen zijn voor het tot stand brengen van een goed woon- en leefmilieu in hun omgeving. In de uitgave zijn per (milieu)categorie bedrijvigheid richtafstanden genoemd welke kunnen worden aangehouden teneinde de hinderlijke invloed van bedrijfsactiviteiten op gevoelige functies te beperken. Hiertoe wordt een zestal milieucategorieën onderscheiden. Per milieucategorie is een richtafstand opgenomen, welke ten opzichte van in de omgeving aanwezige gevoelige bestemmingen dient te worden aangehouden. Deze richtafstand is gebaseerd op de als gevolg van de bedrijfsactiviteiten te verwachten milieuhinder (vanwege geur, geluid, stof of gevaar). Ten aanzien van het omgevingstype 'buitengebied' is in de uitgave de volgende richtafstandenlijst opgenomen:

Milieucategorie	Richtafstand tot gevoelige functies in buitengebied
1	10 meter
2	30 meter
3.1	50 meter
...	...

Tabel 4.1: Richtafstandenlijst Bedrijven en milieuzonering

In de omgeving van het plangebied zijn verder geen bedrijven aanwezig welke milieuhinder kunnen veroorzaken in het plangebied, of wiens bedrijfsruimte als gevolg van de voorgenomen woningbouwontwikkeling zal worden beperkt. Concluderend kan dan ook gesteld worden dat het aspect milieuzonering de planontwikkeling niet belemmert of beperkt.

4.3 Water

WATEROVERLEG

Artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat in de toelichting van ruimtelijke plannen dient te worden beschreven op welke wijze bij de planontwikkeling rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Onderhavige paragraaf behelst deze beschrijving. Bij vaststelling van voorliggend plan is in de eerste plaats de ligging van het plangebied in het rivierbed van de Maas van belang. Daarnaast wordt in onderhavige paragraaf aandacht besteed aan de bodemopbouw van het plangebied, de aanwezigheid van bodemverontreinigingen en de gevolgen die beoogde planontwikkeling op de waterhuishouding heeft. Gelet op de aard van het planvoornemen is het plan aangemeld bij het waterschap Roer en Overmaas en Rijkswaterstaat ter verkrijging van een wateradvies.

WATERBELEID

In hoofdstuk 3 is het relevante waterbeleid beschreven. Leidende principes in dit beleid zijn de kwantiteitsstrategie 'vasthouden-bergen-afvoeren', en de kwaliteitsstrategie 'voorkomen-scheiden-zuiveren'. Daarnaast zijn het relevante beleid en wetgeving omtrent het thema waterveiligheid kort toegelicht.

HUIDIGE SITUATIE

Bodemverontreiniging

Uit het door Oranjewoud ten aanzien van het plangebied uitgevoerde bodemonderzoek is gebleken dat de kwaliteit van de bodem geschikt is voor de infiltratie van hemelwater.

Bodemopbouw en geohydrologie

De maaiveldhoogte van het plangebied bedraagt ter hoogte van de aan te leggen waterkering ca. 34 m +NAP. De maaiveldhoogte van het lager gelegen deel van het plangebied grenzend aan de Op den Braemert (waar de (achter)tuin van de toekomstige woning zal worden aangelegd) bedraagt ca. 30 m +NAP.

Uit de boorstaten zoals opgenomen bij het verkennend bodemonderzoek (zie ook paragraaf 4.2.2) blijkt dat de bovengrond in het plangebied hoofdzakelijk bestaat uit zwakzandige leem. De ondergrond (vanaf 1,0 m- mv) bestaat met name uit (zeer) grof grind.

Waterlopen

In het plangebied zijn geen bovengrondse of overkluisde waterlopen aanwezig.

Huidig afwateringssysteem

In de huidige situatie is het plangebied onbebouwd. Hemelwater dat valt in het plangebied infiltreert direct in de bodem.

TOEKOMSTIGE WATERHUISHOUDKUNDIGE SITUATIE

Stroomvoerend rivierbed van de Maas

In paragraaf 3.3.3 is aangegeven dat het plangebied is gelegen in het stroomvoerend rivierbed van de Maas. Conform de Waterwet, het Waterbesluit en de Beleidsregels grote rivieren zijn in dit gebied in principe slechts riviergebonden activiteiten toegestaan. Van deze regel kan in voorkomende gevallen echter gemotiveerd worden afgeweken: in sub d. van artikel 6 van de Beleidsregels grote rivieren is aangegeven dat in geval van een activiteit die per saldo meer ruimte voor de rivier oplevert op een rivierkundig gezien aanvaardbare locatie, van het verbod van artikel 6 aanhef kan worden afgeweken. Daarbij dient tevens voldaan te worden aan de voorwaarden zoals benoemd in artikel 7 van de Beleidsregels. Samengevat betekent dit dat het veilig functioneren van het waterstaatswerk moet zijn gewaarborgd, er geen belemmering mag ontstaan voor een vergroting van de afvoercapaciteit en dat de afname van het bergend vermogen zo gering mogelijk dient te zijn.

Aan de verplaatsing van de woning aan de Dijk nr. 50 ligt de middels het Grensmaasproject beoogde rivierverruiming ten grondslag. Per saldo levert de verlegging van de waterkering en de hiervoor noodzakelijke woningverplaatsing meer ruimte op voor de rivier. Het veilig functioneren van het waterstaatswerk volgt uit de ontwerpen / berekeningen zoals deze ten behoeve van het Grensmaasproject zijn opgesteld en uitgevoerd. De afvoercapaciteit van de Grensmaas wordt doordat de nieuwe woning achter de waterkering wordt gesitueerd niet belemmerd. Doordat de op te richten woning een vervangende woning betreft, vindt geen of slechts een verwaarloosbare afname van het bergend vermogen van het rivierbed plaats.

De watervergunning dient te worden aangevraagd bij het bevoegd gezag, in deze het ministerie van Verkeer en Waterstaat. Het bevoegd gezag zal de vergunningaanvraag toetsen op de hierboven beschreven criteria. Gelet op het feit dat het planvoornemen plaatsvindt in het kader van het grensmaasproject (dat tot doel heeft door middel van grindwinning tot een betere hoogwaterbescherming te komen), en gelet op de aard en omvang van de voorgenomen ontwikkeling, en gelet op overleg dat ten behoeve van het project met Rijkswaterstaat is gevoerd, verwacht initiatiefnemer dat aan de voorwaarden uit de Beleidsregels grote rivieren kan worden voldaan (zie ook bijlage 1).

Geconcludeerd kan worden dat aan de voorwaarden voor de ten behoeve van het planvoornemen noodzakelijke watervergunning kan worden voldaan.

Hemelwater

In het plangebied zal een nieuwbouwwoning met bijbehorende erfverhardingen worden gerealiseerd. Voor deze toekomstige woning is nog geen concreet bouwplan opgesteld. Het water dat afstroomt van de toekomstige verharde oppervlakten mag niet aangekoppeld worden op de gemeentelijke riolering. Het regenwater dat valt op de toekomstige erfverhardingen zal onder afschot afstromen over het maaiveld. Ten behoeve van de dakoppervlakten van de nieuw op te richten woningen zullen hemelwaterbergende voorzieningen moeten worden aangelegd.

De hemelwatervoorzieningen welke ten behoeve van het planvoornemen in het plangebied worden gerealiseerd zullen moeten voldoen aan de eisen van de gemeente Sittard-Geleen. Deze eisen zijn vastgelegd in het document 'Ontwerpeisen water 'op eigen terrein' Sittard-Geleen' (september 2010). Hieruit blijkt dat hemelwaterbergende voorzieningen gedimensioneerd dienen te worden op een bui van T=25 (35 mm in 45 minuten). Bij een afstromend oppervlak van 130 m² betekent dit dat ca. 4,55 m³ hemelwater op eigen terrein moet worden geborgen. De maximale leegloop / herbeschikbaarheid van de bergende en infiltrerende voorziening(en) bedraagt 24 uur. Dit dient te worden aangetoond middels een berekening volgens de ISSO-publicatie 70.1: 'Omgaan met hemelwater binnen de perceelgrens' (ISBN: 978-90-5044-156-8). Tevens dienen de gevolgen van bui van T=100 (45 mm in 30 minuten) inzichtelijk te worden gemaakt.

Gelet op de samenstelling van de bodem zullen ten behoeve van de infiltratie van hemelwater waarschijnlijk voorzieningen (bijvoorbeeld in de vorm van infiltratiekratten) in de ondiepe ondergrond worden aangelegd. Gelet op het beschikbare oppervlak is hiervoor voldoende ruimte aanwezig. Zoals aangegeven dient de hemelwatervoorziening binnen 24 uur weer beschikbaar te zijn voor een volgende maatgevende regenbui. Het water dat als gevolg van een bui groter dan 35 mm niet in de infiltratievoorziening kan worden opgevangen zal over het maaiveld afstromen. Daarbij dient het maaiveldverloop zodanig te worden ingericht dat dit niet zal leiden tot overlast in het woongebouw of op naburige erven. Wateroverlast als gevolg van een bui groter dan 35 mm valt dan niet te verwachten.

Bij het aanvragen van de omgevingsvergunning voor het bouwen dient tijdig aangegeven te worden welke hemelwaterbergende voorzieningen zullen worden aangelegd. Daarbij zal conform bovengenoemde methodiek een definitieve capaciteitsberekening van het bergend vermogen moeten worden overlegd.

4.4 Externe veiligheid

Externe veiligheid beschrijft de risico's die ontstaan als gevolg van opslag of handelingen met gevaarlijke stoffen. Dit kan betrekking hebben op inrichtingen (bedrijven) of transportroutes. Op beide categorieën is verschillende wet- en regelgeving van toepassing. Het huidige beleid voor inrichtingen (bedrijven) is afkomstig uit het 'Besluit externe veiligheid inrichtingen' (Bevi), het beleid voor transportmodaliteiten staat beschreven in de circulaire 'Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen' (cRnvg). Voor transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geldt het 'Besluit externe veiligheid buisleidingen' (Bevb).

Binnen het beleidskader voor externe veiligheid staan twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen zijn er belangrijke verschillen. Hieronder worden beide begrippen verder uitgewerkt. Tevens zal aandacht worden besteed aan (de achtergrond van) de verantwoording van het groepsrisico.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico geeft de kans, op een bepaalde plaats, om te overlijden ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. De kans heeft betrekking op een fictief persoon die

de hele tijd op die plaats aanwezig is. Het PR kan op de kaart van het gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Binnen de **10-6 /jaar plaatsgebonden risicocontour** (welke als wettelijk harde norm fungeert) mogen geen kwetsbare objecten geprojecteerd worden. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de 10-6 /jaar plaatsgebonden risicocontour niet als grenswaarde, maar als een richtwaarde.

Groepsrisico

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang. Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Het GR kan niet 'op de kaart' worden weergegeven, maar wordt weergegeven in een grafiek waar de kans (f) afgezet wordt tegen het aantal slachtoffers (N), de fN-curve. Het GR wordt bepaald binnen het **invloedsgebied** van een risicovolle activiteit. Dit invloedsgebied wordt doorgaans begrensd door de 1% letaliteitsgrens (tenzij anders bepaald), ofwel door de afstand waarop nog 1% van de blootgestelde mensen in de omgeving komt te overlijden bij een calamiteit met gevaarlijke stoffen, ook wel de maximale effectafstand genoemd.

Verantwoording van het groepsrisico

In het externe veiligheidsbeleid is voor bepaalde situaties een verplichting tot verantwoording van het groepsrisico opgenomen. Deze verantwoordingsplicht houdt in dat iedere wijziging met betrekking tot planologische keuzes moet worden onderbouwd én verantwoord door het bevoegd gezag. Hierbij geeft het bevoegd gezag aan of het groepsrisico in de betreffende situatie aanvaardbaar wordt geacht. In het Bevi, de cRnvg's en het Bevb zijn bepalingen opgenomen waaraan deze verantwoording dient te voldoen. De verantwoording van het groepsrisico is conform het Bevi van toepassing indien sprake is van een ruimtelijke ontwikkeling binnen het invloedsgebied van een Bevi-inrichting.

Voor buisleidingen geldt dat de verantwoording van het groepsrisico van toepassing is binnen de 1%-letaliteitsafstand van de buisleiding. Als de ruimtelijke ontwikkeling buiten de 100%-letaliteitsafstand plaatsvindt of buiten de 10-8 plaatsgebonden risicocontour voor toxische stoffen, of het groepsrisico kleiner is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde of met minder dan 10% toeneemt, kan een aantal onderdelen van de verantwoording achterwege worden gelaten. In dat geval richt de focus zich hoofdzakelijk op de mogelijkheden tot voorbereiding van bestrijding en beperking van de omvang van een ramp of zwaar ongeval alsmede hulpverlening en zelfredzaamheid.

Conform de cRnvg's dient een significante toename van het groepsrisico of een overschrijding van de oriëntatiewaarde verantwoord te worden. De verantwoordingsplicht vormt in de cRnvg's onderdeel van de zogenaamde risicobenadering, die van toepassing is op een aantal omgevingsbesluiten, welke in de cRnvg's zijn genoemd.

Onderhavig plan voorziet in de (her)oprichting van een kwetsbaar object. Ook in het kader van voorliggend bestemmingsplan moet het aspect externe veiligheid derhalve worden beschouwd. Daarbij is gekeken naar de aanwezigheid van de volgende risicovolle activiteiten:

1. Inrichtingen, welke onder het Besluit externe veiligheid inrichtingen vallen.
2. Transport van gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor en het water.
3. Hogedruk aardgasleidingen en K1,K2,K3-vloeistofleidingen.

RISICOVOLLE INRICHTINGEN

Uit de Risicokaart Limburg⁶ en de Structuurvisie Sittard-Geleen blijkt dat het plangebied niet is gelegen binnen het invloedsgebied van een inrichting waarop het Bevi van toepassing is.

⁶ <http://www.risicokaart.limburg.nl/> (december 2013)

TRANSPORTASSEN

In de nabijheid van het plangebied bevinden zich geen transportassen waarover vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. De afstand tot de belangrijkste vastgestelde routes voor het transport van gevaarlijke stoffen, de A2 en het Julianakanaal bedraagt respectievelijk ca. 4.000 meter en 2.000 meter.

Binnen de gemeente Sittard-Geleen geldt een routing voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Binnen het plangebied zijn geen wegen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg aangewezen.

Door de provincie Limburg is onderzoek uitgevoerd naar 'Externe veiligheid Provinciale wegen' (Arcadis, 21 september 2010 074935205:B). Uit dit onderzoek blijkt dat er voor de Limburgse provinciale wegen geen knelpunten aanwezig zijn. Het vervoer van gevaarlijke stoffen bestaat met name uit vervoersstromen met brandbare vloeistoffen. Voor de gemeentelijke wegen zullen de vervoersaantallen vergelijkbaar of lager zijn dan de provinciale wegen. Gelet op de afstand tot de diverse transportassen, de hoogte van het groepsrisico en het kleinschalige karakter van het bestemmingsplan waardoor er geen significante toename van het groepsrisico plaatsvindt, hoeft conform de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen het groepsrisico niet te worden betrokken bij het vaststellen van het bestemmingsplan.

BUISLEIDINGEN

Uit de Risicokaart Limburg blijkt dat er geen buisleidingen in de omgeving aanwezig zijn die ten aanzien van het aspect externe veiligheid beperkingen aan het plan kunnen opleggen. Het plangebied is derhalve niet gelegen binnen het invloedsgebied van een buisleiding waardoor gevaarlijke stoffen worden getransporteerd en waarop het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van toepassing is.

CONCLUDEREND

Het aspect externe veiligheid vormt geen verdere randvoorwaarde bij middels voorliggend plan beoogde ontwikkeling. Ten behoeve van de voorgenomen ontwikkeling hoeft geen verantwoording van het groepsrisico te worden afgelegd.

4.5 Flora en fauna

In april 2002 is de Flora- en faunawet in werking getreden. Krachtens de Flora- en faunawet mogen er in Nederland geen ingrepen plaatsvinden die een negatief effect op het leefgebied van beschermde soorten met zich meebrengen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan of omgevingsvergunning dient derhalve een inschatting te worden gemaakt naar de uitvoerbaarheid van het plan in relatie tot de in een plangebied aanwezige natuurwaarden, en in het verlengde daarvan, de Flora- en faunawet. Dit betekent dat informatie verzameld dient te worden over de (mogelijke) aanwezigheid van beschermde soorten, de verwachte negatieve effecten op deze soorten en de gevolgen daarvan in het kader van de Flora- en faunawet. In dit kader is door Econsultancy een quickscan flora en fauna⁷ in het plangebied uitgevoerd.

Het onderzoek is uitgevoerd middels een bureauonderzoek en een veldbezoek. In de eerste plaats is middels een gegevensanalyse nagegaan welke bijzondere planten- en diersoorten er voor kunnen komen in het plangebied. Het veldbezoek heeft in juni 2012 plaatsgevonden.

Op grond van de gegevensanalyse en de waarnemingen tijdens het veldbezoek concludeert Econsultancy het volgende: het groen op en rondom het plangebied wordt door huismussen gebruikt om te schuilen en naar verwachting wordt het tevens gebruikt als gezamenlijk

⁷ Econsultancy (juli 2012), *Grensmaasproject; de Dijk/Op den Braemert te Grevenbicht in de gemeente Sittard-Geleen* (rapportnr. 12053365). Boxmeer.

slaapplaats. Daarnaast is door de aanwezigheid van struiken, bomen en hagen geschikte nestlocaties aanwezig voor algemene vogels als merel, heggenmus, winterkoning, roodborst en houtduif. Het plangebied maakt deel uit van geschikt foerageergebied voor de steenuil.

Een vleermuis kan incidenteel gebruik maken van loshangende boomschors of een minimaal toegankelijke spleet in de bomen gedurende de zomer- en/of paarperiode. Een vaste rust- en verblijfplaats is niet te verwachten.

Het plangebied vormt daarnaast geschikt habitat voor grondgebonden zoogdieren en amfibieën. Het gaat daarbij om algemene soorten als egel, mol, konijn, kleine watersalamander, bruine kikker, meerkikker en gewone pad.

Voor de overige soorten uit de verschillende soortgroepen vormt het plangebied geen geschikt habitat of zijn deze op grond van bekende verspreidingsgegevens of het ontbreken van verblijfsindicaties niet te verwachten.

Indien de beplanting buiten het broedseizoen wordt verwijderd, zullen geen overtredingen van de Flora- en faunawet plaatsvinden met betrekking tot broedvogels. Verstoring van een incidentele zomer- en paarverblijfplaats van vleermuizen is te voorkomen door het ophangen van enkele vleermuiskasten op de locatie of de directe omgeving. Een ontheffingsaanvraag voor overtreding van verbodsbepalingen in de Flora- en faunawet ten aanzien van het verstoren van vaste rust- en verblijfplaatsen is ten aanzien van de geplande ingreep op de onderzoekslocatie zelf niet aan de orde.

Wel wordt opgemerkt dat te allen tijde de algemene zorgplicht ex artikel 2 van de Flora- en faunawet van toepassing is. Dit houdt in, dat handelingen die niet noodzakelijk zijn met betrekking tot de voorgenomen ingreep en die nadelig zijn voor de in en om de bouwlocatie voorkomende flora en fauna, achterwege moeten blijven. Hieronder vallen onder andere beschadiging van te handhaven beplantingen en opzettelijke verstoring van de (mogelijk) aanwezige flora.

Met in acht name van bovenstaande vormt het aspect soortenbescherming geen nadere randvoorwaarde ten aanzien van het planvoornemen.

4.6 Natuur en landschap

Naast het aspect soortenbescherming moet eveneens worden beoordeeld of de voorgenomen ontwikkeling invloed kan hebben op gebieden die volgens de overige natuurwetgeving beschermd zijn, of deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en/of Provinciale Ontwikkelingszone Groen (POG).

Uit deze beoordeling blijkt dat het plangebied is gelegen in de directe nabijheid van een gebied dat is aangewezen als Natura2000-gebied. Dit betreft het Natura 2000-gebied de Grensmaas, dat zich op circa 150 meter ten westen van het plangebied bevindt. Daarnaast is het plangebied voor het overgrote deel gelegen in de EHS. Een kleine (marginale) strook van het plangebied maakt deel uit van de POG.

GRENSMAAS (NATURA2000)

Het Natura2000 gebied Grensmaas is aangewezen op grond van de habitatrichtlijn. Binnen het rivierengebied neemt de Grensmaas een bijzondere positie in omdat deze het karakter heeft van een heuvellandrivier. Anders dan het wijdse landschap met brede uiterwaarden van rivieren als IJssel, Rijn, Waal en Benedenmaas wordt het landschap van de Grensmaas gekenmerkt door een smalle, diep ingesneden bedding, die als het ware ligt bekneld tussen hogere gronden van oudere oorsprong. De sterk meanderende en betrekkelijk ondiepe rivierloop is mede door de aanwezigheid van zand- en grindbanken onbevaarbaar; voor de

scheepvaart is ten oosten van de Grensmaas het Julianakanaal gegraven. Ten zuiden van Wessum, waar de Maas het laagland binnentreedt en uiterwaarden vormt, bevinden zich als resultante van vroegere ontgrondingen ten behoeve van klei- en grindwinning enkele moerasgebieden (waaronder Koningssteen) die deel uitmaken van het Natura 2000 gebied. In de toekomst vindt in het Grensmaasgebied op grote schaal natuurontwikkeling plaats in het kader van het gelijknamige Grensmaasproject, dat naast de vorming van nieuwe natuur ook hoogwaterbestrijding en grindwinning beoogt. Na voltooiing van de werkzaamheden kan hier een gevarieerd landschap ontstaan met voedselrijke plassen, ruigten, graslanden en rivierbossen.

Bij ontwikkelingen welke plaatsvinden in of nabij Natura2000 gebieden dient vastgesteld te worden of er op grond van objectieve gegevens kan worden uitgesloten dat het plan, afzonderlijk of in combinatie met andere plannen, significante gevolgen kan hebben voor de aangewezen gebieden.

De met voorliggend plan beoogde ontwikkeling is noodzakelijk voor de verdere ontwikkeling van het Natura2000 gebied Grensmaas. Indirect draagt onderhavig planvoornemen dan ook bij aan de vorming van de hier beoogde natuur. Daarnaast kan worden opgemerkt dat, omdat het planvoornemen feitelijk de oprichting van een vervangende woning betreft, en omdat de (af te breken) bestaande woning aan de Dijk nr. 50 op een vergelijkbare afstand tot dit gebied is gelegen, de eventuele externe effecten van het planvoornemen op dit gebied verwaarloosbaar klein zullen zijn.

ECOLOGISCHE HOOFDSTRUCTUUR

Het plangebied is voor het overgrote deel in de EHS gelegen. Op de POL2006 kaart Groene Waarden 4b is het plangebied aangeduid als Nieuwe Natuurgebied.

Zoals aangegeven in hoofdstuk 3 geldt voor ontwikkelingen binnen de EHS een 'Nee, tenzij principe'. Initiatiefnemers van ingrepen binnen de EHS dienen de effecten van de ingreep op kernkwaliteiten en omgevingscondities te onderzoeken. Zowel de huidige waarde als de potentiële waarden van de EHS vallen onder dit beschermingsregime. Bij nieuwe ontwikkelingen is in principe de beleidsregel Mitigatie en Compensatie Natuurwaarden van toepassing. Deze beleidsregel is gestoeld op het compensatiebeginsel. Dit beginsel is er op gericht geen netto verlies aan bos, natuur en recreatiewaarden te laten ontstaan bij uitvoering van ingrepen in het landelijk gebied. Zoals echter beschreven in paragraaf 3.2.4 is het plangebied gelegen aan de binnendijkse kant van de toekomstige waterkering langs de maas. In het kader van de Grensmaas is hier geen natuur gepland. De logische grens van de EHS (in het POL 2006) respectievelijk de Zilvergroene natuurzone (POL 2014) is de waterkering. Dit betekent dat de verplaatste woning niet in de EHS/ZN komt te liggen. Natuurcompensatie welke specifiek verbonden is aan onderhavig planvoornemen is dan ook niet noodzakelijk.

4.7 Cultuurhistorie en archeologie

CULTUURHISTORIE

Het plangebied is niet gelegen binnen een beschermd stads- of dorpsgezicht. Uit gegevens van de Provincie Limburg⁸ (Cultuurhistorische Waardenkaart) blijkt dat de omgeving van het plangebied enige cultuurhistorische waarde kent: deze omgeving wordt gekenmerkt door een sinds 1830 weinig tot matig veranderd verkavelingspatroon. De Dijk betreft een weg welke is ontstaan gelijktijdig (of zelfs eerder) met de middeleeuwse verkaveling van het gebied.

Door de uitvoering van het Grensmaasproject zal het verkavelingspatroon van het gebied en het tracé de Dijk wijzigen. Deze wijzigingen zijn planologisch-juridisch reeds vastgelegd in het bestemmingsplan 'Grensmaas'. De met onderhavig plan geprojecteerde ontwikkelingen

⁸ Provincie Limburg (december 2013), *Cultuurhistorische Waardenkaart*, http://www.limburg.nl/Beleid/Kunst_en_Cultuur/Natuurlijk_Cultuur/Cultuurhistorische_Waardenkaart. Maastricht.

hebben hier slechts een marginale invloed op. Door het planvoornemen gaan derhalve geen belangrijke cultuurhistorische waarden verloren.

ARCHEOLOGIE

Bij de vaststelling van voorliggend bestemmingsplan dient voldoende duidelijk te zijn dat door de middels het plan beoogde ontwikkelingen geen archeologische waarden worden bedreigd. Op grond van de gemeentelijke archeologische beleidsnota geldt voor het plangebied, dat is gelegen in de archeologische beleidscategorie 4, een middelhoge tot hoge archeologische verwachtingswaarde. Binnen deze beleidscategorie dient bij bodemingrepen dieper van 30 cm, welke een oppervlak van meer dan 500 m² beslaan, archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden.

Onderhavig planvoornemen bestaat uit twee deelprojecten: ter plaatse van de toekomstige woonkavel zal een nieuwe woning worden opgericht. Daarnaast zal, als onderdeel van de aanpassing van dijkkring 84, de bestaande waterkering worden verlegd.

Bij de oprichting van de toekomstige woning zal de ondergrens van 500 m² te verstoren oppervlak niet worden overschreden. Ten behoeve van de bouw van de woning hoeft derhalve geen archeologisch onderzoek uit te worden gevoerd.

Met de aanpassing / aanleg van de (deels) in het plangebied geprojecteerde waterkering zal de ondergrens van 500 m² te verstoren oppervlak wel worden overschreden. Zoals aangegeven kan deze ingreep echter niet los worden gezien van de integrale aanpassing van dijkkring 84. Om deze reden is thans voor het in het plangebied geprojecteerde deel van deze waterkering nog geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. Wanneer in het kader van het gemeentelijk archeologiebeleid het nieuwe tracé van dijkkring 84 wordt onderzocht, zal het in het plangebied gelegen deel van dit tracé hierbij worden meegenomen.

Gelet op bovenstaande en conform het gemeentelijk archeologiebeleid is aan het plangebied de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie 4' toegekend, waarin is vastgelegd dat voorafgaand aan bodemverstorende ingrepen in het plangebied (groter dan de voornoemde grenswaarden) de eventueel aanwezige archeologische waarden middels archeologisch onderzoek moeten worden veiliggesteld.

4.8 Verkeerskundige aspecten

ONTSLUITING EN VERKEERSKLIMAAT

Het plangebied zal in de toekomstige situatie worden ontsloten via de (gewijzigde) Dijk. Hiertoe zal vanaf het toekomstig woonperceel een uitrit op deze weg worden gerealiseerd.

De Dijk is in de huidige situatie een doodlopende weg. Slechts bestemmingsverkeer maakt gebruik van deze weg. Onderhavig planvoornemen ziet op de oprichting van één vervangende woning aan deze weg. Het planvoornemen zal dan ook geen invloed hebben op de verkeersintensiteiten op de Dijk en het omringende wegennet, en de hiermee samenhangende verkeersveiligheid.

In het plangebied zelf zijn in de huidige situatie geen openbare wegen aanwezig. Evenmin zullen ten behoeve van de voorgenomen ontwikkeling in het plangebied openbare wegen worden aangelegd (anders dan reeds geprojecteerd in het vigerende bestemmingsplan 'Grensmaas'). De ontwikkeling van het perceel heeft derhalve geen invloed op de bestaande verkeersstructuur in de omgeving van het plangebied.

PARKEREN

De parkeerbalans in de directe omgeving mag als gevolg van het planvoornemen niet onevenredig worden beïnvloed. Het plan dient te voorzien in de eigen parkeerbehoefte.

Uit bijlage 2 van de in paragraaf 3.4.1 aangehaalde Nota Parkeernormen blijkt dat het plangebied niet is gelegen binnen het centrum of schil / overloopgebied van Sittard of Geleen. Conform bijlage 3 van de nota dient in de rest van de bebouwde kom ten aanzien van reguliere woningen een parkeernorm van 1,7 parkeerplaatsen per woning te worden aangehouden.

Voorliggend plan ziet op de oprichting van één vrijstaande woning. Ten behoeve van de toekomstige woning zal bij de inrichting van het perceel rekening gehouden moeten worden voor de benodigde ruimte voor de aanleg van het noodzakelijke aantal parkeerplaatsen. Op het perceel is hiervoor meer dan voldoende ruimte beschikbaar. Het plan kan derhalve voorzien in de eigen parkeerbehoefte. Het planvoornemen heeft derhalve geen negatieve of bezwaarlijke gevolgen voor de parkeerbalans in de omgeving van het plangebied.

4.9 Kabels en leidingen

Er zijn geen planologisch te beschermen kabels (o.a. hoogspanning) of leidingen (o.a. hogedruk gasleidingen) in of rondom het plangebied aanwezig. Wel zijn in en om het plangebied mogelijk telecomkabels, elektriciteitsleidingen, gasleidingen en/of waterleidingen aanwezig waarmee tijdens de werkzaamheden rekening dient te worden gehouden. Toekomstige graafwerkzaamheden zullen daarom conform het bepaalde in de CROW publicatie 250 moeten worden uitgevoerd. Het aspect kabels en leidingen vormt dan ook geen belemmering ten aanzien van de verdere planontwikkeling.

5 JURIDISCHE OPZET

5.1 Planvorm

In de voorgaande hoofdstukken van deze toelichting zijn de aan het bestemmingsplan ten grondslag liggende uitgangspunten en randvoorwaarden geschetst. Onderhavig hoofdstuk bevat een nadere toelichting op de planvorm en planregels.

De planvorm betreft een bestemmingsplan zoals dit is aangeduid in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening. Voorliggend bestemmingsplan is erop gericht een basis te bieden voor de beoogde woningbouwontwikkeling en dijkverplaatsing. Het plan bevat derhalve het planologisch-juridisch instrumentarium voor de (her)ontwikkeling van het plangebied. Aangezien de voorgenomen ontwikkeling een sterk projectmatig karakter heeft, kent dit bestemmingsplan een gedetailleerde bestemmingswijze met een beperkte mate van flexibiliteit. De gedetailleerde bestemmingswijze draagt zorg voor het stellen van de condities waaraan de in het plangebied voorgestane ontwikkelingen moeten voldoen. Daarmee wordt tegemoet gekomen aan de behoefte aan rechtszekerheid van mogelijke belanghebbenden. De in het plan opgenomen flexibiliteitsmogelijkheden dienen als extra waarborgen om het in de toekomst gewenste grondgebruik te kunnen realiseren.

In de regels en op de planverbeelding van dit plan zijn bestemmingen, dubbelbestemmingen en aanduidingen opgenomen, welke het toegestane gebruik van de in het plangebied gelegen gronden regelen: middels een bestemmingsvlak wordt op de planverbeelding aangegeven welke hoofdbestemming op de betreffende gronden rust. Voor deze bestemming gelden de gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden zoals deze zijn opgenomen in de bestemmingsregels van de betreffende bestemming. Door middel van een op de planverbeelding aangegeven dubbelbestemming en / of aanduiding kunnen nadere eisen worden gesteld aan de ter plekke geldende gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden. Aan dubbelbestemmingen kan behoefte bestaan wanneer een bestemming onvoldoende recht doet aan de functies/gebruiksdoeleinden die op de betrokken gronden toelaatbaar (moeten) zijn of wanneer ruimtelijke relevante belangen veilig moeten worden gesteld die niet voldoende in de hoofdbestemmingen kunnen worden gewaarborgd. Aanduidingen bevatten specificaties van bestemmingen en dubbelbestemmingen met betrekking tot het gebruik of de bouwregels. Verschillende type aanduidingen kunnen worden onderscheiden, zoals bijvoorbeeld gebiedsaanduidingen, functieaanduidingen en bouwaanduidingen.

De planregels en verbeelding zijn, met het oog op de digitale uitwisselbaarheid van bestemmingsplannen die vanaf 1 januari 2010 verplicht is, opgesteld conform de bepalingen van de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVB2012). Uitgangspunt hierbij is, door middel van het hanteren van heldere planregels en een duidelijke verbeelding, te komen tot een zo goed als mogelijk werkbaar en handhaafbaar plan.

5.2 Planstukken

Het bestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht' bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels tezamen vormen het juridisch bindende deel van het plan. Verbeelding en regels dienen te allen tijde in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Het bestemmingsplan is vervat in een dataset met het planidentificatienummer NL.IMRO.1883.DijkGrevenbicht-VA01.

5.3 Toelichting op de planverbeelding

De planverbeelding is getekend op een bijgewerkte en digitale kadastrale ondergrond, op werkelijke schaal. De analoge versie van de planverbeelding is afgedrukt op schaal 1:1.000. Voor de benaming van de verschillende bestemmingen en de kleuren van de bestemmingen

zijn de huidige richtlijnen voor digitalisering en standaardisering van bestemmingsplannen overgenomen (Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen SVBP2012).

5.4 Toelichting op de planregels

De regels behorende bij het bestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht' zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: 'Inleidende regels';
- Hoofdstuk 2: 'Bestemmingsregels';
- Hoofdstuk 3: 'Algemene regels';
- Hoofdstuk 4: 'Overgangs- en slotregels'.

De regels worden in het hierna volgende deel van deze paragraaf nader toegelicht.

Inleidende regels

In hoofdstuk 1 'Inleidende regels' zijn twee artikelen te onderscheiden:

Begrippen (artikel 1):

Artikel 1 van de planregels bevat beschrijvingen van begrippen welke in het algemeen spraakgebruik onvoldoende vastliggen en waarbij verschil in interpretatie mogelijk is.

Wijze van meten (artikel 2):

In artikel 2 wordt aangegeven op welke manier hoogte, lengte, inhoud en oppervlakte van bouwwerken/percelen gemeten moet worden.

Bestemmingsregels

De gronden gelegen in het plangebied kennen een positieve bestemming. Een positieve bestemming betekent dat het gebruik van de gronden voor de toegekende bestemming direct mogelijk is. Bovendien betekent het dat oprichting van gebouwen direct mogelijk is nadat burgemeester en wethouders een omgevingsvergunning hebben verleend, welke overigens niet alleen aan de regels van een bestemmingsplan, maar ook dient te voldoen aan onder meer de regels van het Bouwbesluit en de Bouwverordening. De bestemmingsregels zijn als volgt opgebouwd:

- Bestemmingsomschrijving:
In de bestemmingsomschrijving wordt een omschrijving gegeven van de aan de gronden toegekende functie(s). De hoofdfunctie(s) worden als eerste genoemd. Indien van toepassing, worden ook de aan de hoofdfunctie ondergeschikte functies mogelijk gemaakt. De ondergeschikte functies staan ten dienste van de hoofdfunctie binnen de betreffende bestemming.
- Bouwregels:
In de bouwregels worden voor alle bouwwerken de van toepassing zijnde bebouwingsregels weergegeven. Hierbij wordt in ieder geval een onderscheid gemaakt tussen de regeling van (hoofd)gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde en daar waar van toepassing ook tussen hoofdgebouwen en aanbouwen, uitbouwen en bijgebouwen.
- Nadere eisen (niet bij alle bestemmingen opgenomen):
Op grond van deze bepaling kunnen burgemeester en wethouders nadere eisen stellen ten aanzien van de situering en afmetingen van gebouwen en andere bouwwerken, indien dit noodzakelijk is in het kader van een goede ruimtelijke ordening of ter voorkoming van onevenredige aantasting van de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden en bouwwerken
- Afwijken van de bouwregels:

Door het opnemen van een afwijkingsbevoegdheid bestaat de mogelijkheid af te wijken van de algemeen toegestane bouwregelingen. Per onderdeel wordt aangegeven waarvan en tot in welke mate afwijking kan worden verleend.

- Specifieke gebruiksregels (niet bij alle bestemmingen opgenomen):
Conform de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is het verboden gronden te gebruiken op een manier die in strijd is met het bestemmingsplan. In specifieke gebruiksregels kunnen bepaalde functies nog expliciet worden genoemd als zijnde verboden gebruik.
- Afwijken van de gebruiksregels (niet bij alle bestemmingen opgenomen):
Door middel van een omgevingsvergunning kan eventueel eveneens van de gebruiksregels in het plan worden afgeweken ten behoeve van een concrete vorm van gebruik. Dit mag echter niet leiden tot een feitelijke wijziging van de bestemming. Dat wil zeggen dat wel van de gebruiksregels kan worden afgeweken ten behoeve van functies die inherent zijn aan de in de bestemmingsomschrijving opgenomen functies, maar dat via afwijking geen 'nieuwe' functies kunnen worden toegestaan. De omgevingsvergunning dient te zien op kleinere, planologisch minder ingrijpende onderwerpen. Functiewijzigingen en grotere, ruimtelijke ingrepen dienen te worden geregeld via een wijzigingsbevoegdheid of bestemmingsplanherziening.
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden (niet in alle bestemmingen opgenomen):
Ten einde specifieke belangen te beschermen kan in de bestemmingsregels worden bepaald dat voor de uitvoering van bepaalde werken, geen bouwwerken zijnde, of werkzaamheden een omgevingsvergunning benodigd is. Een omgevingsvergunning kan verplicht gesteld worden om te voorkomen dat een terrein minder geschikt wordt voor de realisering van de desbetreffende bestemming of ter handhaving en bescherming van bepaalde belangen. De bestemmingsregels geven aan onder welke voorwaarden de omgevingsvergunning kan worden verleend.

Conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP2012) worden de volgende bestemmingen gehanteerd:

- Overig - Waterkering;
- Wonen.

Daarnaast zijn de volgende dubbelbestemmingen in het bestemmingsplan opgenomen:

- Waarde - Archeologie 4;
- Waterstaat - Beschermingszone waterkering;
- Waterstaat - Stroomvoerend regime.

Bestemming Overig - Waterkering (artikel 3)

De gronden met de bestemming waterkering hebben een waterhuishoudkundige functie gericht op het keren van water bij hoge afvoeren van de rivier de Maas. Bij deze gronden zijn inbegrepen groene waterkeringen, inclusief eventueel bijbehorende voorzieningen zoals kademuren, funderingen, kleischermen, kwelvoorzieningen en de mogelijkheid van passage (coupures) en/of aanvullende verhoging met schotten (demontabele kademuren).

De betreffende waterkering is opgenomen als onderdeel van dijkkring 84 in de Waterwet en als primaire waterkering in de legger van de waterkeringen van het waterschap Roer en Overmaas. De vorm en de inrichting van de waterkering dienen invulling te geven aan de waterkerende functie en deze duurzaam veilig te waarborgen. Naast de regels van dit bestemmingsplan is de Keur van het waterschap Roer en Overmaas dan ook van toepassing op de (aan te leggen) waterkering.

Bestemming Wonen (artikel 4)

De toekomstige woning wordt binnen de bestemming 'Wonen' opgericht. Naast een woning zijn binnen deze bestemming tuinen, erven en overige bij een woning gebruikelijke functies

toegestaan. Bij een omgevingsvergunning is onder voorwaarden mantelzorg of de uitoefening een aan huis gebonden beroep of bedrijf mogelijk.

Binnen het bestemmingsvlak is op de planverbeelding een bouwvlak weergegeven, waarbinnen de hoofdbebouwing op het betreffende perceel gesitueerd dient te zijn. Op deze wijze kan men direct zien waar op het perceel een woning opgericht mag worden / aanwezig mag zijn. Ten aanzien van de (bouw)regels van de bestemming 'Wonen' is verder zo veel mogelijk aangesloten bij het bestemmingsplan 'Buitengebied' van de gemeente Sittard-Geleen.

Dubbelbestemming Waarde - Archeologie 4 (artikel 5)

Ter verwezenlijking van de instandhouding en bescherming van oudheidkundig waardevolle elementen (archeologische (waardevolle) terreinen) wordt gestreefd naar het voor de toekomst behouden van de archeologische waarden in de grond (in situ). Daar waar dit niet mogelijk is tengevolge van noodzakelijke bouwactiviteiten of grondverzet binnen het kader van de onderliggende bestemming, zullen binnen archeologisch potentieel waardevolle terreinen, zoals weergegeven op de archeologische beleidskaart van de gemeente Sittard-Geleen voorafgaand aan bouwactiviteiten of grondverzet de archeologische waarden door middel van onderzoek veilig gesteld moeten worden.

Waterstaat - Bergend regime (artikel 6):

Het plangebied is voor een klein deel gelegen binnen het bergend regime van de rivier de Maas. Ter plaatse van dit gebied zijn de Beleidsregels grote rivieren van toepassing. Binnen deze dubbelbestemming geldt een meldings- / vergunningplicht op basis van de Waterwet.

Waterstaat - Beschermingszone waterkering (artikel 7)

Aan weerszijden van een primaire waterkering (zoals vastgelegd in de legger van waterschap Roer en Overmaas) ligt een beschermingszone; deze kent conform het handboek 'Water in ruimtelijke plannen' van het waterschap de dubbelbestemming 'Waterstaat - Beschermingszone waterkering'. De beschermingszones hebben een breedte van tien meter, gemeten vanaf één meter uit de teen van de betreffende waterkering. De beschermingszones dienen ter bescherming van de waterkering en ter voorkoming van ongewenste ontwikkelingen die de bereikbaarheid of de stabiliteit van de waterkering verminderen. Op de beschermingszones zijn de gebods- en verbodsbepalingen van de Keur van het waterschap Roer en Overmaas van toepassing.

Waterstaat - Stroomvoerend regime (artikel 8)

Het plangebied is grotendeels gelegen binnen het stroomvoerend regime van de Maas, waarbij de begrenzing van de betreffende dubbelbestemming is afgeleid uit het vigerende bestemmingsplan 'Grensmaas'. De in dit kader uit de Beleidsregels grote rivieren voortvloeiende beperkingen zijn in deze dubbelbestemming overgenomen. Naast de regels van deze dubbelbestemming geldt tevens de vergunningplicht op basis van de Waterwet.

Algemene regels

Hoofdstuk 3: 'Algemene regels' omvat regels en bepalingen die betrekking hebben op het gehele plangebied.

Anti-dubbeltelbepaling (artikel 9):

Een anti-dubbeltelregel wordt opgenomen om te voorkomen dat, wanneer volgens een bestemmingsplan bepaalde bouwwerken niet meer dan een bepaald deel van een bouwperceel mogen beslaan, het overgebleven terrein ook nog eens meetelt bij het toestaan van een ander gebouw of bouwwerk, waaraan een soortgelijke eis wordt gesteld. De opgenomen anti-dubbeltelregel is gelijkloidend aan de in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) voorgeschreven formulering.

Algemene gebruiksregels (artikel 10):

Deze bepaling is een rechtstreekse uitwerking van het in artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht opgenomen verbod om gronden of bouwwerken te laten gebruiken in strijd met het bestemmingsplan.

Algemene afwijkingsregels (artikel 11):

In deze bepaling wordt aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid gegeven om ontheffing te verlenen van bepaalde, in het bestemmingsplan geregelde, onderwerpen. Hierbij gaat het om ontheffingsregels die gelden voor alle bestemmingen in het plan. Aangegeven wordt van welke regel kan worden afgeweken en waarvoor.

Algemene wijzigingsregels (artikel 12):

In deze bepaling wordt aan burgemeester en wethouders de bevoegdheid gegeven om meerdere bestemmingen te wijzigen. Dit betreft in de eerste plaats een wijzigingsbevoegdheid ten behoeve van het in geringe mate opschuiven van de bestemmingsgrenzen. De voorwaarden, die bij toepassing van de wijzigingsbevoegdheid in acht moeten worden genomen, zijn daarbij aangegeven.

Algemene procedureregels (artikel 13):

In deze bepaling wordt aangegeven welke procedures moeten worden doorlopen bij in de bestemmingsbepaling opgenomen wijzigings-, of afwijkingsregels en bij het stellen van nadere eisen.

Overige regels (artikel 14):

Het laatste artikel van de algemene regels bepaalt de verhoudingen tussen de dubbelbestemmingen en overige bestemmingen van voorliggend plan.

Overgangs- en slotregels

Hoofdstuk 4 'Overgangs- en slotregels' bevat onder andere de bepalingen die betrekking hebben op:

Overgangsrecht (artikel 15):

In deze bepaling wordt het overgangsrecht, zoals voorgeschreven in het Besluit ruimtelijke ordening, overgenomen. Bouwwerken welke op het moment van tervisielegging van het plan bestaan (of waarvoor een bouwvergunning is aangevraagd), mogen blijven bestaan, ook al is er strijd met de bebouwingsregels. Het gebruik van de grond en opstallen, dat afwijkt van de planregels op het moment waarop het plan rechtskracht verkrijgt, mag gehandhaafd blijven.

Slotregel (artikel 16):

Als laatste wordt de slotregel opgenomen, ook zoals voorgeschreven in het Besluit ruimtelijke ordening. Deze regel geeft aan hoe het plan kan worden aangehaald.

6 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening rust op de gemeente de verplichting tot het verhaal van kosten die tot de grondexploitatie behoren op basis van een exploitatieplan. De gemeente kan hiervan afzien in bij algemene maatregel van bestuur aangegeven gevallen, of indien:

- het kostenverhaal anderszins is verzekerd;
- het bepalen van een tijdvak of fasering niet noodzakelijk is; en
- het stellen van eisen, regels of een uitwerking van regels aan werken en werkzaamheden met betrekking tot bouwrijp maken, aanleg van nutsvoorzieningen, inrichten van de openbare ruimte en uitvoerbaarheid niet noodzakelijk is.

Voorliggend planvoornemen betreft een particulier initiatief, waarbij de betreffende gronden reeds grotendeels in eigendom zijn van initiatiefnemer. De gronden welke nog niet in bezit zijn van initiatiefnemer zullen worden verworven. Tussen de gemeente en initiatiefnemer wordt een planschadeovereenkomst afgesloten. Het project zal geheel worden gerealiseerd op kosten en risico van de initiatiefnemer. De gemeente Sittard-Geleen heeft géén risico of kosten aan de uitvoering van dit project.

Vanwege het kleinschalige karakter van het planvoornemen is het bepalen van een tijdvak of fasering niet noodzakelijk.

Gelet op het bovenstaande kan in het kader van de vaststelling van het bestemmingsplan worden afgezien van het vaststellen van een exploitatieplan.

7 PROCEDURE EN OVERLEG

7.1 Procedure

Voordat de wettelijke procedure ten behoeve van de vaststelling van het bestemmingsplan, zoals omschreven in hoofdstuk 3 van de Wet ruimtelijke ordening kan worden opgestart, wordt eerst aan de bewoners van de gemeente Sittard-Geleen en andere belanghebbenden de mogelijkheid geboden om middels de gemeentelijke inspraakprocedure hun mening over het voorontwerp plan te geven en invloed hier op uit te oefenen.

Daarnaast wordt het voorontwerp bestemmingsplan aan diverse instanties toegezonden ten behoeve van overleg ex artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening. Deze bepaling schrijft voor dat het bestuursorgaan (i.c. de gemeente Sittard-Geleen) dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan daarbij overleg pleegt met de besturen van betrokken gemeenten en waterschappen en met die diensten van provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

Na de inspraak en overlegronde wordt de vaststellingsprocedure zoals omschreven in art. 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening opgestart. Deze wettelijke procedure kan als volgt worden samengevat: de procedure start met een openbare kennisgeving van het ontwerp-bestemmingsplan, waarna het ontwerp-bestemmingsplan wordt gepubliceerd en gedurende een termijn van 6 weken door één ieder schriftelijk of mondeling zienswijzen over het ontwerp-bestemmingsplan kunnen worden ingebracht. Na de termijn van de terinzagelegging dient de gemeenteraad binnen 12 weken te beslissen omtrent de vaststelling van het plan. Na de publicatie van het vastgestelde bestemmingsplan hebben belanghebbenden 6 weken de tijd om tegen het plan in beroep te gaan. Het bestemmingsplan treedt de dag na afloop van de beroepstermijn in werking.

7.2 Overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening

Voor de resultaten van het bestuurlijk vooroverleg wordt verwezen naar de Nota Inspraak en Vooroverleg voorontwerpbestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht' (bijlage 2 van deze toelichting).

7.3 Tervisielegging ex gemeentelijke inspraakverordening j° afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht

Voor de resultaten van de gemeentelijke inspraakprocedure wordt verwezen naar de Nota Inspraak en Vooroverleg voorontwerpbestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht' (bijlage 2 van deze toelichting).

7.4 Tervisielegging en naar voren brengen zienswijzen ex art. 3.8 Wet Ruimtelijke ordening j° afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht

Voor de resultaten van de van de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure wordt verwezen naar het raadsvoorstel ten behoeve van de vaststelling van het bestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht'.

Bijlage 1: Initiële toetsing planvoornemen

Standpunt RWS

Verplaatsingen vanwege het Grensmaasproject

1. Knubben

De woning van de familie Knubben is gelegen in het stroomvoerend rivierbed van de rivier de Maas. De nieuwe locatie is eveneens gelegen in het stroomvoerend rivierbed, maar iets meer landwaarts gelegen locatie.

Reguliere toets

Een woning is een niet riviergebonden activiteit. In het stroomvoerend rivierbed zijn dergelijke activiteiten normaal gesproken niet toegestaan.

Toets verplaatsing

Stap 1: Bij een verplaatsing in het stroomvoerend mag rekening gehouden worden met de redenen van de verplaatsing. Aan de verplaatsing ligt rivierverruiming ten grondslag. Dit biedt openingen voor toepassing van artikel 6a en/of 6d van de beleidsregels. 6a valt echter af, omdat een woning ook buiten het rivierbed c.q. in het bergend te realiseren is. Vanwege het onlosmakelijke verband met rivierverruiming is een goed argument om de woning onder 6d te laten vallen¹.

Stap 2: Vervolgens moet getoetst worden aan de voorwaarden, zoals genoemd in artikel 7 (lid 1 en 2). Het veilig functioneren van het waterstaatswerk volgt uit een integrale berekening rekening houdend met het project de Grensmaas. Er is geen sprake van een feitelijke belemmering. De situering achter de kade brengt met zich mee dat de uitvoering en situering zo optimaal mogelijk is. Moet dan nog gecompenseerd worden? Uitgaande van een één op één verplaatsing hoeft dat niet.

2. Fuchs

Het agrarisch bedrijf is gelegen in het bergend rivierbed van de rivier de Maas. De nieuwe locatie is eveneens in het bergend rivierbed gelegen. Het bedrijf moet niet weg vanwege de daadwerkelijk rivierverruiming, maar vanwege de gekozen locatie voor de dekgrondberging, alwaar het niet vermarktbaar materiaal in de bodem wordt gebracht als nuttige toepassing.

Reguliere toets

Een niet riviergebonden activiteit is in beginsel toegestaan (artikel 4)

In beginsel, omdat aan de voorwaarden van artikel 7 moet worden voldaan (artikel 7 lid 1 en 2). Toets aan veilig functioneren waterstaatswerk en feitelijke belemmering. Aan deze voorwaarden wordt voldaan uitgaande van een één op één verplaatsing. Let op: de toets of sprake is van een feitelijke belemmering is een momentopname.

¹ De beleidsregels zijn onlangs gewijzigd. Artikel 3 is aangepast. Aan artikel 3 is toegevoegd: activiteiten ten behoeve van rivierbeheer of -verruiming. Dit wordt vooralsnog buiten beschouwing gelaten, omdat de verplaatsing sec niet een dergelijke activiteit is.

Bijlage 2: Nota Inspraak en Vooroverleg voorontwerpbestemmingsplan 'Nieuwbouw woning Dijk Grevenbicht'

Het voorontwerpbestemmingsplan is voor inspraak ter inzage gelegd in de periode van 10 juli 2014 tot en met 20 augustus 2014. Tevens is bij brief van 9 juli 2014 de eigenaar/bewoner van het naburig pand Dijk 42 hiervan in kennis gesteld. Daarnaast is in het kader van het vooroverleg het bestemmingsplan toegezonden aan de betreffende adviesinstanties.

1. De heer G. Strijkers, Dijk 42, 6127 AG Grevenbicht, brief 14 augustus 2014.

- 1.1 De aanleg van een vervangende woning is niet meer nodig. De heer Strijkers constateert dat de huidige bewoners van het pand Dijk 50 zijn verhuisd. Hiermee vervalt volgende de heer Strijkers de aanleiding van dit bestemmingsplan en is de oprichting van een vervangende woning niet meer nodig. Verder voorziet de huidige woningvoorraad al ruimschoots in de behoefte zoals in de toelichting van het voorliggende bestemmingsplan staat aangegeven. Op grond hiervan verzoekt de heer Strijkers het bestemmingsplan niet tot uitvoering te brengen.

Reactie gemeente:

In het bestemmingsplan Grensmaas is de huidige woning aan de Dijk nr. 50 wegbestemd. Deze woning wordt gesloopt in het kader van de uitvoering van het Grensmaasproject.

De betrokken partijen bij de uitvoering van het Grensmaasproject (Provincie, Rijkswaterstaat, de gemeente, het waterschap en het consortium Grensmaas) hebben samen afgesproken om de mogelijkheid voor een vervangende woning in de directe omgeving van de te slopen woning te onderzoeken. In de Projectovereenkomst tussen de gemeente en Consortium Grensmaas d.d. 30 juni 2011 is o.a. deze afspraak schriftelijk vastgelegd.

De eigenaar van de te slopen woning heeft in die tijd bij deze partijen erop aangedrongen om bij dit onderzoek een perceel grond mee te nemen dat aan hem in eigendom toebehoort en op korte afstand van zijn huidige woning is gelegen. Het betreft namelijk een perceel grasland dat is gelegen tussen de onverharde weg Op den Braemert en de toekomstig te verleggen kade ter hoogte van de woning Dijk nr. 42. Dit perceel ligt globaal op een afstand van 40 meter t.o.v. de huidige woning Dijk nr. 50.

In beginsel betreft het hier de (her)bouw van een burgerwoning in het buitengebied. Het provinciale en gemeentelijke beleid laat dit niet zonder meer toe. Echter vanwege enerzijds het grote belang van het Grensmaasproject en de als gevolg daarvan vereiste sanering van de huidige woning aan de Dijk nr. 50 en anderzijds de beschikbaarheid van een perceel in de directe nabijheid van andere burgerwoningen, dient een meer genuanceerde afweging te worden gemaakt. Mede afgezet tegen de impact van de sloop van de betreffende woning voor betrokkene en het feit dat op de nieuwe locatie de realisatie van een in de omgeving passende vervangende woning mogelijk is, hebben de hiervoor genoemde partijen erkend dat in alle redelijkheid deze locatie planologisch aanvaardbaar is.

Dat de bewoners van het pand Dijk 50 inmiddels zijn verhuisd is geen reden om thans van het voorliggende bestemmingsplan af te zien. De afspraken over het realiseren van een nieuwe vervangende woning zijn niet gekoppeld aan het persoonlijk gebruik van deze woning door de huidige of voormalige bewoners van de af te breken woning Dijk nr. 50. Daarbij geldt tevens dat een dergelijke bewoning niet ruimtelijk relevant is.

- 1.2 De nieuw op te richten woning is op zo'n 50 meter van onze woning geprojecteerd. De heer Strijkers verzoekt om in het bestemmingsplan te regelen dat alle nieuwbouw (denk aan garages, stallen en bijgebouwen) ook op deze minimale afstand van 50 meter komen te liggen.

Reactie gemeente:

In het voorontwerp bestemmingsplan is binnen de bestemming "Wonen" een apart bouwvlak aangeduid. (zie planverbeelding). De afstand tussen dit bouwvlak en de woning van de heer Strijkers bedraagt ongeveer 50 meter. De bestemming "Wonen" is nader uitgewerkt in artikel 4 van de planregels. In artikel 4.2 is geregeld dat in dit bouwvlak, één vrijstaande woning is toegestaan. Dit bouwvlak mag volledig worden bebouwd. Bijbehorende bouwwerken zoals garages en stallen mogen worden gebouwd in het achtererfgebied. De maximale oppervlakte daarvan bedraagt 70m². In artikel 4.2.2 is geregeld dat de afstand tussen hoofdgebouwen en dergelijke bijbehorende bouwwerken niet meer dan 15 meter mag bedragen. Dit betekent dat deze bouwwerken op minimaal 35 meter afstand van de woning van de heer Strijkers gebouwd kunnen worden.

Deze afstand van 35 meter of meer is (in combinatie met de totale oppervlakte maat van 70 m²) naar de mening van de gemeente een acceptabele maat zodat alleszins gewaarborgd is dat op ruime afstand van het perceel van de heer Strijkers geen bijgebouwen mogen worden opgericht en het landelijk karakter van deze omgeving eveneens in stand blijft.

- 1.3 De heer Strijkers vraagt om in het bestemmingsplan te regelen dat de geplande kavel niet opgedeeld mag worden ten behoeve van verdere woningbouw.

Reactie gemeente

Zoals hiervoor onder punt 1.2 al is aangegeven, is in artikel 4.2 geregeld dat per bouwvlak slechts één vrijstaande woning is toegestaan.

- 1.4 De heer Strijkers geeft aan dat in paragraaf 1.2 van de toelichting een vergissing is gemaakt waarin staat dat de kadastrale nummers 1721 en 1722 - die tot zijn eigendom behoren – deel uit maken van dit bestemmingsplan.

Reactie gemeente

Deze opmerking is correct. In de toelichting wordt dit gecorrigeerd. Beide percelen zijn eigendom van de heer Strijkers en maken derhalve geen deel uit van dit bestemmingsplan.

2. Provincie Limburg, email 22 augustus 2014

- 2.1 De Provincie adviseert om in de toelichting de relatie met de EHS te verduidelijken. De provincie constateert namelijk dat dit plan betrekking heeft op een verplaatsing van een woning die vanwege het Grensmaasproject naar een locatie aan de "veilige" kant van de waterkering wordt verplaatst, in een gebied dat in het vigerende bestemmingsplan "Grensmaas" is bestemd als ALN, Agrarisch gebied met landschappelijke en natuurlijke waarden.

Aan de binnendijkse kant van de waterkering is in het kader van de Grensmaas geen natuur gepland. De logische grens van de EHS (in het POL 2006) respectievelijk de Zilvergroene natuurzone (POL 2014) is de waterkering. Dit betekent dat de verplaatste woning niet in de EHS/ZN komt te liggen. Wat betreft het LKM (Limburgs Kwaliteitsmenu) geeft de provincie aan dat het LKM in deze situatie niet van toepassing is omdat het niet gaat om een nieuwe ontwikkeling maar om een noodzakelijke verplaatsing van een bestaande woning, waarbij per saldo geen afbreuk wordt gedaan aan de kwaliteit van het buitengebied.

Reactie gemeente

De toelichting van het bestemmingsplan is met inachtneming van het bovenstaande aangepast, zie paragraaf 3.2.4 laatste alinea en paragraaf 4.6 laatste alinea.

3. Waterschap Roer en Overmaas, brief 14 augustus 2014

- 3.1 Het Waterschap constateert dat op de planverbeelding ter plaatse van het bouwvlak van de woning de dubbelbestemming “beschermingszone waterkering” niet is weergegeven. Voor een juist beheer van de waterkering is dit echter wel noodzakelijk.

Reactie gemeente

De planverbeelding is hierop aangepast. De dubbelbestemming “beschermingszone waterkering” geldt nu ook voor het betreffende bouwvlak.

4. Rijkswaterstaat, Ministerie van Infrastructuur en Milieu, brief 14 augustus 2014

- 4.1 Rijkswaterstaat geeft aan dat vanwege de uitvoering van het Grensmaasplan het noodzakelijk is dat de betreffende woning verplaatst wordt naar de geplande locatie. Het plangebied ligt grotendeels in het stroomvoerend rivierbed en voor een klein deel in het waterbergend rivierbed van de Maas. Rijkswaterstaat vermeldt dat zij geen bezwaar heeft tegen de nieuwbouw van de woning.

Reactie gemeente

Gezien en akkoord.

- 4.2 Rijkswaterstaat constateert dat in artikel 7 van de planregels de dubbelbestemming “Waterstaat-Stroomvoerend regime” is opgenomen. Rijkswaterstaat wijst erop dat naast bebouwing ook het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of werkzaamheden mogelijk vergunningplichtig zijn. Rijkswaterstaat vraagt om de regels op dit punt aan te passen. Ook vraagt zij om deze regels aan te vullen voor de dubbelbestemming ‘Waterstaat-Waterbergend regime’.

Reactie gemeente

De planregels en planverbeelding zijn hierop aangepast. Op de planverbeelding is bestemming WS-BR opgenomen (Waterstaat – Bergend regime.) Deze bestemming is nader uitgewerkt in artikel 6. Het stroomvoerend regime is thans geregeld in artikel 8. In artikel 8.4 is een extra regeling opgenomen over het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden.

- 4.3 Op de verbeelding is slechts een deel van de gronden aangeduid als ‘Waterstaat-Stroomvoerend regime’. Bijna het gehele plangebied ligt in het stroomvoerend rivierbed. Verder ligt een klein deel in het waterbergend rivierbed. Rijkswaterstaat vraagt om de verbeelding op dit punt aan te passen.

Reactie gemeente

De planverbeelding is hierop aangepast.

Overige aanpassingen:

In de planregels van de dubbelbestemmingen voor het stroomvoerend en bergend rivierbed is een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. (zie artikel 7.5 en artikel 8.5). Daarin is geregeld dat Burgemeester en wethouders bevoegd zijn om deze dubbelbestemming op te heffen wanneer het waterstaatkundig belang van deze bestemming voor de betreffende gronden geheel of

gedeeltelijk is komen te vervallen. Voorafgaand aan het wijzigen van de bestemming dient de rivierbeheerder te worden gehoord.